

BOXKURT

TÜRKÇÜ DERGİ

Kasım 2005
23. Sayı

YÜZDE YÜZ TÜRK OLDUĞUN GÜN CİHAN SENİNDİR!

Ya devlet başa

Ya kuzgun leşe

Analım Tunga Er efsanesini;
Duyalım geçmişin erkek sesini.
Bürüyüp Tanrıdağ'ın çevresini,
Yine Göktürk olalım...El kuralım!

Ötüken-Yış durak olsun da bize
Yürüsün ordular ordan denize.
Çinli bağ vermese, gelmezse dize
Kağanın buyruğu vardır: Vuralım!

Anlatılmaz, yüce bir erdem olan
Bu akınlarda bulunmaz yorulan
Günü geldikçe de bizden sorulan
Kan ve can vergisi olsun: Verelim!

Ülkü uğrunda gönüller delidir.
Kişiler ülkü için ölmelidir.
Tanrı'nın insana değmiş elidir
Şu ölüm adlı güzel şey... Saralım!

Hiç düşündün mü niçindir yaşamak?
Bir görev yapmak içindir yaşamak.

Er kişiysen görevin neyse, başar.
Zevke, eğlenceye hayvanda koşar
Görüyorsun nice hayvan yığını
Ki yapar sadece hayvanlığını.
Fakat onlar bile kendi kendince
Tükürürler Kadeş'in itlerine.
O nasıl olmalı bir rûhu ölü,
Ya da bir canlı, fakat kahpe dölü
Ki sanar durduğu yer it inidir.
Oysa bir şanlı şehitler sinidir.
O fuhuş uzmanı çikletli dişi,
Dişinin en kötü, en kösnemişi,
Kaplamış ruhunu çirkef yosunu,
Hiç umursar mı şehit ordusunu?
Var mıdır onca tivistin ötesi?
Adı üstünde: Köpek sosyetesini!
Yok sayıp sende bu ruhsuz sürüyü
Kılavuz yap ebedî Gök Börü'yü.

Çıkarıp Ergenekon'dan ulusu
Türk'ü kılsın yine dünya ulusu.
İzleyip Gök Börü'nün gölgesini
Gezelim gel o kömen ülkesini.
Gönlümün özlemi yerdir orası,
Gürler ufkunda yiğitlik borası.

Orda erdem gözüdür, başkası çıkmaz alana
Kapanıktır kapılar her kovu, her bir yalana
Orda erler: Kimi arslan, kimi parsın eşidir.
Orda kızlar: Güneşin kendi, ayın on beşidir.

Uğramaz ufkuna asla o yerin yüz karası,
Orda yoktur ne siyaset, ne fikir maskarası,
Yaşamaz öyle bir ortamda küçüklük, kötülük,
Bir alaydan daha üstün savaşı orda bölük!
Sungurun uçtuğu yerlerde barınmaz yarasa,
Ve bütün dirliğin üstünde yürür sade yasa...
Bir düşün başların üstünde kağanlık tuğunu,
Ruh duyar orda ölürken bile Türk olduğunu.
Ölümün zevkini bir süs gibi gönlünde taşır,
Dirilerden daha çok orda şehitler dolaşır.
Bu şehit ordusu varken kuramaz kimse pususu,
Yurt için kan dökülür orda denizler dolusu.
Günümüzden, düşünüp bir çok asırlar geriye
Analım bin kere ölmüş o ölümsüz çeriye:

Ebedî yiğit! Adı yok şehit! Kefenin: Vatan...
Tabutun: Cihan... Düşünüp övün, Yaşıyor ünün
Damarında kan, Bir alev midir? Yaşaman:
Roman. Ölümün: Şiir.
Sana yok ne taş, Ne de bir mezar.
Bu hayat: Savaş! Ebedî uzar. Eşit olduğun
Şu güneş: Tuğun. Tabutun: Cihan,
Adı yok yiğit! Ebedî şehit!..

Onu anmakla görür Türk soyu gökçek kömeni:
Dolu dizgin yarışan Tanrıkut'un dört tümeni...
Bin asır geçse de rastlanmaz onun bir eşine,
Buyruk aldım diye ok fırlatıyor evdeşine...
Bidev atlarla kılıp her yolu bir günde yarı
Yıldırımlar gibi dağlardan aşan orduları...
Saygı olsun bu çelik atlıların gök tuğuna,
Tuğu kaldırmış olan orduların başbuğuna.
O nasıl bir yürüyüşdür, ne yiğitler katarı!
Kun'u, Gök Türk'ü, Oğuz-Uygur'u, Kırgız,
Tatar'ı...
O batırlar ki basıp bağra kucaklar ölümü.
Özgelerden sakınıp kendine saklar ölümü.
Her zaman öyle ağırdır ki yiğitlik kefesi,
Kahramanlar gibi ölmek o günün felsefesi...
Onların sanki başak canları... Durmaz, biçilir...
Toprağın içkisidir kanları, al al içilir.
Tarihin bir olağanüstü ve şahâne işi
Kür Şad'ın, Kül Tegin'in, Çağrı Beğ'in ok
çekışı...

BOZKURT

Türkçü Gençlik Dergisi

KASIM 2005

Yıl: 2 Sayı: 23

Sahibi

Ozan RUHSATİOĞLU

ozan@turan.tc

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Oğuz KARAHAN

oguz@turan.tc

Yazı Kurulu

İsa Akif YÜMNÜ

İlhan KURTKAN

Ahmet KÜÇÜKEL

Atilla İDİL

Salih KERKÜKLÜ

Temsilciler

Azerbaycan: Sevinç Mammadova

Kazakistan: Fazılбек Mustanov

Yayın Danışmanı

TONYUKUK

İletişim Bilgileri

www.turan.tc

turan@turan.tc

Ayda Bir Yayınlanır.

Kaynak göstermek şartı ile alıntı yapılabilir. Tüm hakkı Türk Irkına aittir.

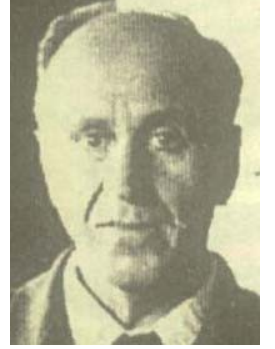
Dergimiz şu an yalnızca internet üzerinden yayımlanmaktadır. Türkçülerin desteği ile dergimiz büyüyecek ve Turan'ın her köşesine ulaşacaktır.

Kapak Resmi: Ya Devlet Başa
Ya Kuzgun Leşe

4 BAĞIMSIZ KÜRT DEVLETİ PROPAGANDASI H.Nihal ATSIZ

18 İNSANİYET MASALI Nejdet SANÇAR

7 TÜRK'E AİT NE VARSA... Ozan RUHSATİOĞLU

19 YA SABIR... Atilla İDİL

9 ATSIZ'IN KAFATASÇILIĞI ve OĞLUNUN KİTABI Oğuz KARAHAN

20 TÜRK'LÜKTEN UZAKLAŞMAK YIKIMA GÖTÜRÜR Tolunay KUTOĞLU

11 KÜRT OYUNU Göktürk PUSAT

21 YERLİ TAŞNAKÇILAR ve BAĞLANTILARI GİZLİ BÜRO

13 ATATÜRK'E MEKTUP Semra KANAT

25 GAZİ PAŞA'YA Altay GÖKBÖRÜ

16 AZERBAYCAN SEÇKİLERİ Elnur Hasan MİKAİLOĞLU

26 TÜRKÇÜLER KURULTAYINA ÇAĞRI

BAĞIMSIZ KÜRT DEVLETİ PROPAGANDASI

■ H. NİHAL ATSIZ

Farsların gayet geri ve iptidaî bir kolu olup İran, Türkiye ve Irak'ta yayılmış bulunan Kürtleri bir devlet ve millet durumuna getirmek yolundaki istekler epey eskidir...

Bütün iptidaî topluluklarda olduğu gibi Kürtlerde de yabancı devletlerin kışkırtmasıyla başlayan bu hareket Kürt çoğunluğu arasında değil, onların zengin ağa sınıfı ile okumuşları arasında itibar görmüştür. Çünkü bağımsız bir Kürdistan'tan faydalanacak unsur bunlardır. Kurulacak Kürdistan'da idareci ve yüksek sınıf olacaktır.

Birinci Cihan Savaşı sonunda ortaya çıkan “Kürt Teâlî Cemiyeti”, Osmanlı Devletinin kendisinden sayarak yüksek makamlara getirdiği Kürtler tarafından kurulmuştu. Dergileri yayınlanıyordu.

Mütareke yıllarında Kadıköy Sultanisi'nde okurken Arapça ve Sıyer-i Nebî hocamız olan Mihri Efendi, Kürt milliyetçisi olduğu için bize Türklük ve Türkçülük aleyhinde propaganda yapar, Kürt dergileri dağıtırdı. Bir gün: “Sakın Türk'üm demeyin. Öteki unsurları gücendirirsiniz. Osmanlıyım diyin” diye öğüt vermişti. Dağıttığı dergilerin birinde Kürtlerin Asurlular neslinden geldiği yazılıydı. Kürtleri öven bir manzumede de “sularla dağların kibr-i gururundan doğan Kürtler” diye bir mısra vardı.

Tabî bütün bunlar köksüz, iptidaî bir cemaat olmanın verdiği zavallılıktan doğuyordu. Zencilerin, kendilerini eski Mısır medeniyetini yaratan insanların torunları diye görmek istemeleri gibi Kürtler de Asurluların soyundan geldiklerini iddia ederek biraz itibar kazanmaya çalışıyorlardı. Fertlerdeki aşağılık kompleksinin bir takım atıp tutmalara sebep olması gibi bunlar da sularla dağların kibrinden ve gururundan doğduklarını hayal ediyorlardı.

Millî zaferden sonra bütün vatan hainleriyle

birlikte Kürtçüler de sinmiş, Mihri Efendi de sakalını kazıyarak avukatlığa başlamıştı. Atatürk'ü öven bir yazısını hatırlıyorum.

Bugün Kürtçülük safsatası yine hortlamıştır. Yalnız Millî Güvenlik Kurulu'nun değil, herkesin bildiği gibi Türkiye'de bağımsız Kürdistan kurmak isteyen bir grup vardır. Bunlardan bir takımı Milli birlik Hükümeti zamanında tutuklanmış, sonra delil yetersizliğinden ve aflardan faydalanarak salıverilmiştir. İçlerinden bir tanesi senatör seçilmiş, fakat Amerika'ya kaçarak kürtçülük yapmaya başlamıştır.

Kürtçüler, açıkça kürtçülük yapamayacakları için davalarını “Türkiye'nin doğusu davası” haline öne sürmekte ve Türkiye'nin doğusunun da “Türk” olduğunu unutmuş gözükmektedirler. Şimdilik yaptıkları başlıca iş, bir Türk davasının mevcut olduğu hakkındaki yayınlarıdır. Bu yayınla doğunun Kürt ülkesi ve Kürtlerin de mühim bir millet olduğu umumi efkâra kabul ettirmek istemektedir.

İstanbul'un mühim gazetelerinden olan Yeni Gazete'nin 1967 Mart sayılarında “Barzani'nin Karargahında” başlığı ile çıkan bir tefrika bu bakımdan dikkate değer.

Tefrikayı yazan, doğan Kılıç Şihhasananlı adında Alevi bir Kürt'tür. Uzun yıllar Amerika'da kalarak yetiştirildikten sonra Türkiye'ye dönmüş ve kürtçülük yapmaya başlamıştır. Özel konuşmalarında bu propagandaya tanık olanlardan biri Ötüken Yazı İşleri Müdürü Mustafa Kayabek, biri de Ankara'da Kimyager İsmail Hakkı Gökhan'dur. Doğan Kılıç Şihhasananlı, son defa Elbistan'daki bir saz şairleri toplantısını kürtçülük ve Alevilik toplantısı haline getirdiği için tutuklanmış olan kişidir.

Yeni Gazete'de 8-29 Mart 1967 tarihleri arasında

da devam eden tefrika, Barzani'yi ve hareketini anlatmaktan ziyade kürtlük ve kürçülük yapmak gayesiyle kaleme alınmıştır. Çünkü bu tefrikada "Mareşal (!) Mustafa Barzani" bir devlet başkanı olarak tanıtılmaktadır. Bu devletin valileri, kumandanları, milli emniyet teşkilatı, mahkemeleri, okulları, kanunları ve her şeyi vardır. Hareket tamamiyle milli bir harekettir ve Hıristiyan Kürtler de bu hareketin içindedir. Barzani'nin yanındaki Kürtler'den bazıları Türkiye Kürtleridir.

Tefrika bittikten sonra şu hükme varılabilir ki bunu okuyan Türkiyeli bir Kürt, bu masallara biraz inandığı takdirde kendi devletine hizmet için Barzani'nin yanına gitmek arzusu pekala duyabilir.

Doğan Kılıç, kürçülük düşüncesine kendini o kadar kaptırmıştır ki 8 Mart tarihli tefrikaya kendisinin, iki Kürt muhafızla birlikte çekilmiş bir resmini koymaktan nefsinin alamamıştır. Bu resimde Doğan Kılıç da Kürt kıyafetinde ve elinde tomson olduğu halde gözükmektedir. Zaten Barzani gibi komünist ülkesinde yetiştirilerek komünist usulü çetecilik yapan bir adamın dağlardaki karargâhına kadar giderek onunla konuşabilmesinin kerâmeti herhalde Doğan Kılıç'ın şahsiyetinin Barzani'ye güven vermesidir.

Bu tefrika her bakımdan bir kürçülük propagandasıdır demiştik. Delilleri şunlardır: Barzani, Mao-çe-tung kadar büyük bir gerillâcıdır. (8 Mart tefrikası)

İran, Irak ve Türkiye'nin bazı parçaları Kürdistan'dır. Mesela Barzani, İran Kürdistanı'nda Mahabat Kürt Cumhuriyetini kurmuştur...(8 Mart tefrikası). Irak Kürdistanı'nda soyadı yoktur. (17 Mart tefrikası). Türkiye'de Türkmen sülâleleri Kürdistan'ı işgal etmişlerdir (11 Mart tefrikası).

Barzani'nin eşkiyalarından İsa Suvar "Zaho kahramanı" (11 Mart tefrikası, İsa Bey "kuzey kolordu kumandanı" (19 Mart tefrikası), Ahmet Salih "Kerkük valisi" (25 Mart tefrikası), Sıddık Emin "Gileha bölgesi ikinci merkez kumandanı"dır (25 Mart tefrikası).

Görülüyor ki, Barzani eşkiyalarının hiçbir zaman

yaklaşmadığı bir Türk şehrine Kürt vali(!) tayin etmek gönüllerinde yatan arslanı göstermektedir. Kuzey Kolordusu kumandanı, Milli Emniyeti, mahkemesi olduktan sonra neden Kerkük valisi olmasın? Barzani'nin belki Hakkari, Van, Diyarbakır valileri ve merkez komutanları da vardır ama Doğan Kılıç nezaketinden dolayı onlardan bahsetmemiştir.

Ayrıca, yalnız güneylerdeki Irak kuvvetleriyle çarpışan bu Kürtlerin bir de kuzey kolorduları bulunması, kuzeylerdeki Türklere karşı niyet ve maksatlarını açığa vurması bakımından ilgi çekicidir. Bundan başka, sırf Irak ordusunun beceriksizliği yüzünden dağlarda tutunmayı başaran bir eşkiya reisini milli kahraman diye tanıtarak kürçülük propagandası yapmak Türkiye'deki kürçülüğü körüklemek olacağı için hükümet bunun üzerine eğilmelidir. Çünkü gaye ve karakter bakımından 1967'nin Molla Mustafa Barzani'si ile 1925'in Silvanlı Şeyh Said'i arasında hiçbir fark yoktur. İkisi de bağımsız Kürdistan davası peşindendirler. Şeyh Said'i İngilizler kışkırtmıştı. Molla Barzani'yi de Ruslar kışkırtıyor. Kürt bağımsızlığı, perdenin göstermelik tarafıdır. Perdenin arkasında yabancı devletlerin çıkarı vardır ve Kürtler maşadan başka bir şey değildir. Farzı muhal bağımsız olsalar bile Türk'e ihanet edip de ayrılan Araplar'ın başına gelenlerin daha korkuncu Kürtlerin başına gelecektir. Kürtlere göre çok kalabalık, medeni ve mazisi olan Arapların durum Kürtlerin gözünü açmalıdır. Araplar, Yahudilere yenilseler de ortadan kalkmazlar. İptidâî, mazisiz ve azlık Kürtler ise yarın medeni ve teşkilatı Ermenilerin karşısında yok olup giderler.

Doğan Kılıç Şihhasananlı, Amerika'da kaldığı süre içinde herhalde modern propaganda usullerini iyi öğrenmiş olmalıdır. Çok fakir bir malzemeye dayanmasaydı daha çok başarı sağlayacağı muhakkaktı. 9 Mart 1967 tarihli tefrikada silahlı, güzel bir kız resmi var. Çekik gözleri, çıkık elmacıklarıyla Orta Asya Türk'ü olduğu derhal anlaşılan bu kız resminin altındaki açıklamalardan Margaret adında Hıristiyan bir Kürt olduğunu ve savaşlarda büyük kahramanlık gösterdiğini, adının cihana yayıldığını öğreniyoruz. Hepsi iyi ama bu kızın Kürt olduğuna dair noter senedi veya Anayasa Mahkemesi kararı getirtilse yine kimse bu kızın Kürt olduğuna inanmaz. Çünkü o tipik bir Özbek veya Kırgızdır. Böyle Kürt, hele böyle güzel Kürt

olmaz. İstanbul'daki on binlerce Kürt vatandaşımızı göre göre Kürtler hakkında görgüye dayanan bir kanaatımız olduğu için Margaret'in Kürt olduğuna inanmakta mazuruz. Olsa olsa Moskoflar tarafından Barzani'ye sekreter diye verilen bir ajan kontrolcu olabilir.

Bizim burada Doğan Kılıç'tan öğrendiğimiz en mühim bir husus Şafî, Şîf ve Hıristiyan Kürtlerin birlikte çalışıp mücadele ettikleridir. Bunu bizim yobazlara ithaf ediyorum. Şamanî, Musevî ve Hıristiyan Türkler şöyle dursun, Şîf Türkleri bile reddeden bu kaba softaların nasıl bir gaflet, cehalet ve hamakat içinde bulundukları bir kere daha ortaya çıkmış oluyor.

Şihhasananlı'nın tefrikası savcılık tarafından ele alınmalıdır. Türkiyeli Kürtlerden bazılarının Barzani'nin yanına gitmesi herhalde şöylece geçirilecek bir olay değildir. Barzani'nin elindeki silahların nereden sağlandığı meselesi de ayrı bir konudur. Irak ordusundan alınmıştır diye

kestirip atmak büyük bir kavrayışsızlık olur. Son yıllarda Almanya'dan kaçak olarak sokulan silahların Irak sınırına kadar gittiği hakkında bir takım söylentiler duyuldu ve bazı kaçakçılar gazetelere geçti. Bunların üzerinde durulmuyor mu, bilmiyoruz. Duruyorsa yalnız durulmakla mı kalınıyor, yoksa tedbirleri de alınıyor mu?

27 Mayıs 1960'tan sonraki aşırı hürriyetlerin ve idarî gevşekliklerin, Türkiye'yi her hareketin yapılabileceği bir ülke haline soktuğu yolundaki kanaati değiştirmeli. Basın hürriyeti milletin manevîyatını çökertmeye kadar varacak mıdır? Bunların üzerine dikkatle eğilmeli. İmkansız ise Meclis ve Senato harekete geçmelidir. Çünkü hürriyet için hürriyet olmaz. Hürriyet, milletin saadeti içindir.

Milleti batırmaya yarayacak bir hürriyet, korunma çaresi olmayan âsumâni bir beladan başka bir şey değildir. **ÖTÜKEN ; Eylül 1967**

Atsız.org
Hüseyin Nihal Atsız

BOZKURT TÖRESİ

Bir kurt görün bu gece, rüyanız parçalansın
Bir kutsal ışık görün, riyanız parçalansın
Bir bozkurt pençesiyle mayanız parçalansın
Beni görün bu gece, bir kurt görün, bir beni
Bize artık susmak yok, bir kurt vurun, bir beni...

Elin ekmeğiyle yaşayan kurt kahrolsun
Boynunda tasma izi taşıyan kurt kahrolsun
Kar yağmış dağlarına, üşüyen kurt kahrolsun
Kahrolsun kurt postunu giyen yalancı kuzu
Dağitanlar kahrolsun, kurt sesli ordumuzu

Ne düşlerimiz vardı, bir karayel savurdu
Deli taylarımızı hain oklar devirdi
Yoksa, hata yaptık da, Tanrı mı yüz çevirdi
Ey kurt soylu milletim, ey Tanrı'nın kırıbağı!
Bu düzene kanmayın, andolsun ki yalancı!

Kaç kere kuşatıldım, dara düştü umudum

Dedim, bu hüsrân artık sonuncu olsun, en son
Dayanacak sabrım yok, yüreğim Ergenekon

Hani, Çinli katuna kanan Kağan, vardı ya?
Hani, şehzadeleri bir bir boğan, vardı ya?
Ve tek kalıp, sütünü kurtla sağan, vardı ya?
Bu destanda ben kimim, siz kimsiniz, a beyler?
O susuş neler saklar, bu feryat neler söyler?

Bir gün, yerin üstüne gece örtüldüğünde
Binlerce tutsak bozkurt ipten kurtulduğunda
Mahşeri çılgınlarla gökler yırtıldığında
Bu, bizim dönüşümüz, destanımız olacak
Doğmamış çocuklara, şerefimiz kalacak

Ey, öz çocuklarının boynunu sıkan düzen!
Hak kırbağıyla halkın canını yakan düzen
Devşirme dervişlere tekke bırakan düzen
Her hesabın bir tersi, her zulmün süresi var

Bayrak gibi devrildi, yere düştü umudum
Tanrı'ya dua ettim, kurtlar gibi uludum

Bir tilki hükmü varsa, bir de kurt töresi var
Bir Bozkurt Töresi var

Ali KINIK

TÜRK'E AİT NE VARSA...

■ OZAN RUHSATİOĞLU

ozan@turan.tc

3

Ekim'den hemen önce Türkiye-Avrupa Karma Parlamentosu Eş Başkan Yardımcısı Andrew Duff **"Bu asker kafasıyla AB'ye giremezsiniz. Militarist zihniyetten kurtulmanız gerek, ancak bunu devlet dairelerine Atatürk'ün resimlerini asarak yapamazsınız. Kemalizm milliyetçiliği artık eskidi. Reforme edilmesi gerek. Atatürk'ün vatandaşlık anlayışı o dönemde iyiydi. Oysa AB bunun tam tersi anlayışta"** demişti.

İngiliz parlamenter aynı toplantıda Türkiye'nin PKK ile masaya oturması gerektiğini de söylemişti...

Hilmi Özkök Andrew Duff'tan oldukça etkilenmiş olsa gerek, 29 Ekim 2005'ten beri Kara Kuvvetleri'nin yeni brövesinden adeta bir Bozkurt görünümündeki M. Kemal Atatürk'ün Kocatepe'den Türk'ün dünyaya meydan okuyuşunun timsali olan kabartması çıkarıldı.

Semboller duyularla ifade edilemeyen bir şeyi ifade eden soyut nesne yada işaretlerdir. Kara Kuvvetleri'nin tamgasındaki (brövesindeki) Atatürk neyin timsali ise bu tamgadan Atatürk'ün çıkarılması da bize göre zıddının timsalidir.

Konu hakkında sorulan sorulara sayın Hilmi Özkök **"Biz Atatürk'ü kalbimizde taşıyoruz"** diye yanıt vermiş. Gazeteciler Özkök'e Duff'un bir diğer isteği olan PKK ile masa başına oturma konusunda bir soru sordular mı bilmiyoruz

bununla beraber aileden yeminli Türk düşmanlarının danışmanlığını yaptığı AKP hükümeti ile **"şiiir gibi"** uyum içinde olan sayın Genel Kurmay Başkanımızın PKK ile masaya oturmasına gerek kalmamıştır. Nasılsa kürtçü düşüncülerin vaktiyle talep ettikleri her şey hükümet eliyle AB şekerini kullanılarak temin edilmektedir.

Özkök'e gazeteciler neden Atatürk bröveden çıktı sorusunu mutlaka sormuşlardır. Cevabını bilmiyoruz ancak gazetelerden öğrendiğimiz kadarı ile bröve **"daha modern bir görünüme kavuşması için"** değiştirilmiş. Hemen aklımıza şu soru geldi Atatürk brövenin modernliğine mâni miydi? Eğer bu bröveden Atatürk'ün çıkarılması Atatürk'ün ilerici bir kişi olmadığı tezi ile çıkarıldıysa şunu belirtmek isteriz ki Atatürk gibi bir çelik kütlesini yüreğinde taşımak her babayığidin harcı değildir. Atatürk'ü yüreğinde taşıyanlar onun emanetlerine sahip çıkanlar ve onun emrinde bu toprakları bize yeniden vatan yapan şehid ve gazi kanlarının hakkını düşünerek hareket edenler ve başına geçirecekleri kişilerin kanındaki cevheri asliyi tahlil etmek hakkından feragat etmeyenlerdir.

Atatürk'ü yüreğinde taşıyanlar **şahsî menfaatlerini, müstevlîlerin siyasi emelleriyle tevhid edenler** değil **"Türk'ün haysiyet ve izzet,-i nefis ve kabiliyeti çok yüksek ve büyüktür, böyle bir millet esir yaşamaktansa mahvolsun evladır. Binaenaleyh ya İstiklal ya ölüm!"** diyebilenlerdir.

3. Göktürk devrini kapatmak isteyen ve kendini bir "kürd" olarak tanımlayan İsmet İnönü'de Atatürk'ün ebediyete intikalinden sonra ilk iş olarak 1927'den 1938'e kadar paraların üstünde yer alan Atatürk ve Bozkurt resimlerini kaldırmak olmuştur.

Harp sadece top ve tüfek ile yapılmaz. Bir memlekete top ve tüfekle saldırmadan önce operasyonu en az zayıyla sonlandırmak için o memlekette mukavemeti sağlayacak ne kadar unsur varsa yıkılmaya yada unutturulmaya çalışılır.

KKK'nın brövesinden çıkarılan Atatürk kabartması senelerdir Atatürk üzerinde oynanan unutturma, fikirlerini büstlerinin altına gömme, çarpıtma ve karalama taktikleri ile oynanan oyunların geldiği son noktayı göstermesi açısından oldukça önemlidir.

Türk Ordusu içindeki aksaklıkları fark ederek gerekli önlemleri alacak mekanizmalara ve temsil ettiği makamın hakkını verecek nice tunç yürekli Türk subaylarını sinesinde barındırmaktadır. Atatürk'ün Koca Tepe'de ki o bozkurt duruşu yada Türk ordusunun kurucusu Mete'nin resimleri elbet Türk ordusunun brövelerinde hak ettikleri yeri alacaktır.

Geçtiğimiz günlerde her geçen gün daha fazla tanınan ve Türk gençlerinin büyük bir hayranlık ile bağlandığı büyük Türkçü Hüseyin Nihal Atsız üzerinde de aynı hedefe yönelik bir operasyon başlatılmış ve genetik özünden kaynaklanan komplekslerinden dolayı Atsız Beğ'e derin bir husumet besleyen Reha Oğuz Türkan (???) Atsız Beğ'in Türk olmadığı iddiası ortaya atılmış bu iftira önce Hürriyet gazetesinde daha sonrada sahibi bir kürd olan Flash TV 'de yer bulmuştur. Yani bu sefer de kürd çalmış çingene oynamıştır.

Dergimizin internet sayfası olan www.turan.tc de bu iddialara cevap verdiğimiz ve esasta Türk'ün töresinin kanında yazılı olduğu gerçeğinden hareketle kanını en az bin defa ispat etmiş Atsız

Beğ'in nasıl bir Türk ve Türkçü olduğunu bu yazıda anlatacak değiliz yalnız Türk genci bundan sonra da arkasının geleceğini tahmin ettiğimiz Türk'e ait ne varsa yok et, karala, sakla ve unuttur kampanyasına karşı uyanık olması gerektiği konusunda uyarmak istiyoruz.

Önümüzde zorlu bir dönem var. Türk gençleri gibi Türk anne ve babalar da bu sürece oldukça hazırlıklı olmalıdır. Milletlerin zararlı etkilerden koruyan önemli unsurlardan ikisi semboller ve düzenli olarak gerçekleştirilen biçimsel eylemlerdir.

Her Türk evladını bayrak, bozkurt ve Atatürk sevgisiyle yetiştirmelidir. Oyunlarda, şarkılarda ve aksesuarlarda bu öğelere mümkün olduğunca fazla yer verilmelidir. Henüz gelişimini tamamlamamış ve belli olgunluğa erişmemiş bir çocuğu ideolojik bilgiler ile donatmak mümkün değildir ancak bayrağını, Türklüğün sembolü Bozkurt ve Atatürk sevgisi ile yetişen oyunlarında Çengiz, Temir ya da Kür Şad karakterleri ile tanışarak büyüyen, Türk'e ait zafer günleri evinde coşkuyla kutlanan yada 18 Mart gününü Çanakkale'de çarpışan atalarının istihkakı ile Türklük orucu tutarak geçiren bir çocuk alt beynine bu temaları kazıyacak ve çağı geldiğinde kanının gereğini yapma noktasında tereddüt etmeyecektir.

Kurtuluş Türk ana ve babalarının oğlu Tepegöz'ün üzerine giderken Basat'ın Anası'nın ruh haline yeniden kavuşmalarından geçmektedir.

Ana dedi Oğul, gitsen küserim
Gitmesen evladım er değil derim
Koy anan darılsın, sen söyle erim,
Git oğlum, cenge gir, borcunu öde !

Ben belki isterim korkak olasın,
Kızım gibi bana yordak olasın...
Sakın ha! Bu yoldan uzak olasın:
Sen bildiğini yap bana deli de !

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN!

ATSIZ'IN KAFATASÇILIĞI ve OĞLUNUN KİTABI

■ OĞUZ KARAHAN

oguz@turan.tc

Yolbaşçımız H. Nihal Atsız'ın büyük oğlu Yağmur Atsız, "Ömrümün İlk 65 Yılı" adında bir hatırat kaleme alıyordu. Bazı mühim kısımları önceden Türk Edebiyatı dergisinde neşredilen kitap, geçtiğimiz günlerde Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları tarafından basılmış. Dergide yayımlandığı tarihte hiç kimsenin üzerinde kalem oynatma ihtiyacı duymadığı meseleler; sansasyon yaratma, kafa karıştırma ve birinci sayfaya haber sokma gayretkeşliği içerisindeki bir muhabirin marifetiyle gündeme geldi.

22 ve 25 Ekim tarihli Hürriyet gazetelerinin birinci sayfasında, Sefa Kaplan imzasıyla yapılan haberler Türkçü efkârın malumudur. Bilhassa 25 Ekim tarihinde; "Atsız'ın kafatasını ölçtüm, yeterince Türk çıkmadı" başlığı ile sunulan kısmen röportaj fakat çokça uydurma haberin yarattığı infial oldukça büyüktü. Reha Oğuz Türkkan isminde; beden ve ruh yapısıyla Türk'ten başka her şeye benzeyen, Türkçü görüldüğü halde vatanî görevini bile yapmamış bu acayip adamın 25 Ekim tarihli röportajı hakkında, kitapla ilgili değerlendirmeye geçmeden önce birkaç söz söylemek lüzumunu hissediyorum.

Uzunca bir süredir, Türkçülüğün ve Türk tarihinin büyük şahsiyetlerinin ırken Türk olmadıklarına dair sistemli şekilde yapılan kara propagandanın son halkası da Reha ile yapılan röportaj vesile edilerek tamamlanıyordu. İlk vakitler; kızmakla birlikte bu meselenin üstünde fazla durmamış ve hatta garipse miştik. Bizim ırkçılığımıza laf edenlerin, Türkçülüğün önderliğini yapmış büyüklerimize Türklüğü çok görmelerindeki garabet gün geçtikçe çirkin yüzünü daha çok gösterdi, gün geçtikçe sinsileşti. Namık Kemal'e Arnavut, Ömer Seyfettin'e Çerkes, Ziya Gökalp'a Kürd, Yusuf Akçura'ya Rusya Yahudisi, Atatürk'e Yahudi Dönmesi ve nihayet Nihal Atsız'a da "Türk değil" denildi mi, ortada Türk nâmına bizim Torosların Yürüğünden başka kimse kalmayacaktı.

Reha Oğuz Türkkan; eskiden beri -olumlu ya da olumsuz- herkesin kendinden bahsetmesini sağlamak için olmadık işler çıkaran kıskanç, hasis ve desiseci kişiliğe ve bunu tamamlayan hastalıklı bir ruha sahiptir. Yirmili yaşlarından itibaren tüm mesaisini Türkçülüğü bölmeye, parçalamaya, karışıklıklar çıkarmaya vakfetmiştir. Bu amaçla iki kişiden müteşekkil "teşkilat" kurup 1944'te samimi Türkçülerin adını "hükümet darbesi yapmak için gizli cemiyet kurmuş vatan hainleri" durumuna düşürecek kadar dalaverecidir. Hasan Ferit Cansever, Zeki Velidî Togan ve Nihal Atsız gibi kıdemli Türkçülerin her birine birer kulp uydurup Türkçülüğün kendisiyle başladığını imâ edebilecek kadar kendini göklere çıkarabilen eşi bulunmaz(?) bir şahsiyettir. Tophane Askerî Cezaevindeki tutukluluk günlerinde Zeki Velidî Togan Hocamız yokluk ve hastalıktan iğne-ipliğe dönmüşken yiyecek saklayacak kadar açgözlü, "hapisten çıkınca Amerika'ya gideceğim, bana referans olun" deyip komünist Mihri Belli'ye yanaşacak kadar açığözdür. Akademik kariyeri doktora aşamasının üzerine çıkmadığı halde Allah'tan korkmaz-kuldan utanmaz tavırla yayımladığı kitaplara "ordinaryüs profesör" diye imza atan, aynen 1940'lı yıllarda olduğu gibi günümüzde de iki kişiden oluşan Türk 2000'ler Vakfı diye tabeladan ibaret "teşkilat"la Türkiye'yi ve Türk Dünyasını kurtaracağını söyleyen de kendisidir.

Türkçülüğün her geçen gün daha çok kişi tarafından kabul görmesi ve politika pisliliğine bulaşmadığı için tertemiz kalarak yükselişe geçmesi sebebiyle, fırsattan istifade kendi reklamını yapmak ve egosunu tatmin etmek gayesiyle Türkçülüğün büyük ismi Nihal Atsız'a "yeterince Türk çıkmadı" iftirasını atan Reha, 25 Ekim tarihli röportajda bakın neler diyor: "**Bir gün, kafatası ölçümünün insanın Türk olup olmadığını anlamak için değil, bir toplumun çoğunluğunun hangi tür kafatası sahibi olduğunu tespit için yapıldığını arkadaşlarıma anlatıyordum. Atsız Bey, Cihat Savaş Fer,**

Fehiman Altan ve Nejdet Sançar'ın da yer aldığı bir gruptu.” Türk ırkçılığının yegane otorite sahibi uzmanı havalarında olan Reha, kendini bir anda “öğreten adam” kalıbına sokup “Atsız bilmezdi, ben öğrettim” demeye getiriyor. Eski huyudur, yapar. Elinde antropometri pergeliyle dolaşıp Türkçülüğün piriyim diye caka satan, üç yaşından küçük melez çocuklarının itlaf edilmesi gerektiğini iddia eden, “niye üç yaş” diye soranlara “çünkü acıyı hissetmezler” gibi komik hümanist saçmalıklar üreten biri, özel hayatlarında ne kadar nüktedanlarsa Türkçülük bahsinde o kadar ciddi ve sululuktan hoşlanmaz kişiler olan Nihal Atsız’a ve Nejdet Sançar’a ırk bilimini anlattığını iddia ediyorsa doğruluğunu sorgulamak için asla zaman harcamamak, bu komik iddiaya gülüp geçmek gerekiyor. Sözü ettiği olayın şahitlerinden bugün yalnızca Fehiman Altan hayattadır. Kendisine ulaşmaya çalıştım fakat ne yazık ki başaramadım. İşin doğrusunu ondan dinlemek gerek... Muhakkak ki Reha Oğuz’un anlattığından farklı olacaktır. Röportajın devam eden bölümünde “Atsız’ın kafatası 81.4 çıktı, halbuki Türklerin de dahil olduğu brakisefallik 84’ten başlar” deyip 1943 yılından beri dinmeyen bir kuyruk acısıyla saldırdığı Atsız Beğ’in kemiklerine diş uzattı. Türk mezarı adamı çarpar. 80’in üstündeki yaşına rağmen had-hudut bilmeden ahkam kesen Reha Oğuz; her yüzsüzün başlıca ilkesi olduğu üzere, Hürriyet gazetesi muhabiri Sefa Kaplan’ın söylenenleri saptırdığını iddia ederek yaptığı terbiyesizliği tevîl yoluna gitti. Kimi kandıracağını sanıyorsa... Sefa Kaplan hakkında da birkaç söz söylemeden geçmeyelim. Gençliğinde milliyetçi denilebilecek gazetelerde çalışarak mesleği öğrenen, tanıyanların “gayet müeddep milliyetçi bir gençti” diye anlattıkları, ismini vermeyeceğim büyük bir haftalık haber dergisine geçerken bile büyüklerin fikrini ve onayını almak terbiyesine sahip olan Kaplan, yıllar geçtikçe Bab-ı Âli’nin kaşarları sınıfına doğru seğirtmişe benziyor. Birinci sayfaya haber sokma gayretiyle, Türkçülüğü baltalamaya dönük faaliyetlerde yeni bir perdenin açılışını yapan Kaplan, üstün gazetecilik vasıfları sayesinde(?) bu kampanyayla dolgun bir maaş çeki almayı garantiledi. Tabii ki karşılıksız değil, Türkçülerin nefretini kazanmayı da garantiledi. Reha ile röportaj için kimin kimi aradığı bilinmez fakat kuvvetle muhtemel ki arayan ve sansasyonel bir röportaj olacağına dair kefil olan kişi Reha’dır. Sefa Kaplan elbette ki

Reha’nın hangi çamurdan imâl edildiğini biliyordur. Bildiği halde o zırvaları gazeteye haber diye geçmesi büyük bir ayıptır. Yağmur Atsız’ın “Ömrümün İlk 65 Yılı” adlı kitabının çıkmasını uzunca bir süredir beklemekle birlikte, basiretim bağlanmış olacak ki, ancak üç hafta sonra okuyabildim. Atsız’ı eserleriyle tanımak sürecini tamamlamamış fertler, konudan konuya atlayan ve özü itibarıyla Atsız’ı değil Yağmur Atsız’ı anlatmak için yazılan kitabı bilgisizlik sebebiyle gereğinden fazla ciddiye almamalıdır. Yağmur Atsız, ne babasını ne de babasının ülküsü olan Türkçülüğü layıkıyla sevmez. Atsız Beğ’in yayımlanan pek çok kitabının girişine yazdığı Türkçülük düşmanı önsözler bunun göstergesidir. Babasını layıkıyla sevmediğinin yeni delilleri bu kitapta mevcuttur. Annesi Bedriye Hanım’dan çokça “annem” diye söz ederken, onlarca satırda bahsi geçen babasına bir kere bile “babam” diye hitap etmemesi örnek olarak gösterilebilir. Yine kitabın ilgili bölümlerinde öyle bir Atsız portresi çiziyor ki, dünyanın en vurdumduymaz en kötü aile reisi tarifi yapılıyor sanırsınız. Kastı anlamak ise hiç zor değil. Ailenin uğradığı 1944 felaketinin ve sonrasında peşi sıra gelen çilelerin sebebi olarak babasının Türkçü oluşunu gördüğü rahatlıkla anlaşılabiliyor. Belki de hakikaten çok kötü bir aile reisiydi. İyi de, Yağmur Bey anlatılabilecek onca güzel yönü varken niçin kötü yönü gösterme gayretine giriyor? Türk çocukları zararlı fikirlere(!) kendilerini kaptırmasınlar diye mi? Kitap çıktıktan sonra Hürriyet’teki saçmalıkların haricinde, çeşitli köşe yazarları kitap hakkında eleştirilerde bulundular ki, kitabı okumadan - sadece basında çıkan kısmıyla eleştirdikleri, Yağmur Atsız’ın Tercüman’daki bir dizi yazısıyla ortaya döküldü. Kafatası meselesini geçiyorum, Atsız’ın, kafatası meraklılarıyla nasıl ince ince alay ettiğinin güzel bir örneği sadece. Atsız’ın Adolf Hitler’i evinin tavan arasında saklaması kabilinden güzel ve düşündürücü bir anekdot...

Yaşar Kemal’le rakı içme hadisesine gelince, mümkündür. Atsız medenî çerçeve içerisinde, “komiksel şahsiyetler” hariç hemen herkesle teması olan bir insanmış. Yaşar Kemal de 60’ların sonuna kadar öyle “büyük komünist” falan değildi. Cumhuriyetin ilk yıllarında gelişmiş olan toplumcu edebiyat akımının, aynı zamanda Marksist görüşleri de benimsemiş kalemi sağlam bir temsilcisiydi, hepsi bu...

Yağmur Atsız'ı bir noktada destekliyorum: İnsan hayatı siyah ile beyazdan ibaret değildir. Atsız'ı

sevin arkadaşlar, fakat onu bir heykel donukluğuna asla hapsetmeyin. TTK

KÜRT OYUNU

■ GÖKTÜRK PUSAT

9 Kasım günü patlayan iki bomba ile gerginleşen Şemdinli'de gelişen olayları dikkatli gözlerle çok iyi tahlil etmemiz; bu olaylar neticesinde oluşan yorum ve düşünceleri doğru bir şekilde değerlendirmemiz gerekmektedir. Zira PKK'lıların provokasyonu sonucu oluşturulan bu olaylarda kitlenin gerçek yüzü ortaya çıkmıştır. PKK sempatisi içerisindeki bu insanlar pasaj içerisinde patlayan bomba neticesinde güya bomba koyan kişi olarak yorumladıkları şahsı kovalamak sebebiyle gözetim ve istihbarat görevi içerisindeki sivil jandarma otosunu tahrip edip içerisindeki görevlileri darp girişiminde bulunuyorlar. Olaya güvenlik güçleri müdahale ediyor. Polise ve asker saldıran PKK sempatzianı halk ile güvenlik güçleri arasındaki çatışmada 2 PKK'lı ölüyor. Bu olaylar olurken galeyana gelmek için bahane arayan halk PKK bezi ve Apo posterini açıyor. Olaylar bundan sonra daha ilginç boyut kazanıyor.

Bu olaylardan sonra sivil otda görevli 2 astsubay gözaltına alınıyor. Görevleri gereği o bölgede bulunan 2 astsubay bomba bahanesiyle linç girişimi ile karşı karşıya kalıyor.

Daha önceden PKK'lı olduğu için (şu anda da öyledir) hapis yatan umut kitapevinin sahibi Sefer Yılmaz provokasyonu başlatan kişidir.

İstihbarat astsubaylarının bulunduğu arabada daha sonra inceleme yapan savcılık makamı bagajda 3 kaleşnikof silah, 2 çelik yelek ve mermilerle;

Hakkari'nin detaylı haritasının bulunduğunu açıkladı. Bu açıklamadan sonra bölgedeki AKP'li ve CHP'li kürt milletvekilleri bulunan bu eşyalarla Susurluk arasında bağlantı kurmaya çalışarak PKK'nın bu provokasyonunu devlete ve devletin istihbarat birimlerine mâl etme gayreti içerisinde girdiler. Oysa kitlesinin çoğunun PKK sempatzianı olduğu, askere ve polise saldırmak için bahane aranan bir yerde görev yapan ve görevi istihbarat olan kişilerin aracında kendilerini korumak için silah, çelik yelek ve il krokisinin olmasından doğal ne olabilir ki?

CHP Hakkari milletvekili kürt Esat Canan, şu açıklamayı yapıyor: "Otomobilde savcı inceleme yaparken ateş açıldı, yarım kalan inceleme gece yapılabilir. Arabada ortaya çıkan belgeler ve malzemeler bu olayın Jitem işi olduğunu gösteriyor. Bu olaylar yeni bir Susurluk boyutunda. Meclis el koymalı." Bu mudur devletin vekili? Sanki illegal bir örgütmüş gibi askeri istihbaratı aleni yerden yere vurup olayların sorumlusu gösteriyor. Bre gafil kürt! Senin kafan ancak bu kadar çalışır. Savcı inceleme yaparken ateş açanların, savunduğun örgüt sempatzianları olmadığı ne malum? Vah Türkiye... Devlet kimlere kalmış da kimler yönetiyor bu ülkeyi...

İsyan çıkaran örgüt sempatzianlarını Şemdinli'ye gelen DEHAP'lı Yüksekova Belediye Başkanı Salih Yıldız kürtçe konuşarak güya sakinleştiriyor. Belediye başkanının kürtçe neler konuştuğunu kimse bilmiyor. Ne bir basın kuruluşu yada televizyonda merak edip 2 kürtçe kelimeyle kitleyi nasıl sakinleştirdiğini sorgulamıyor. Aynı basın sivil otdaki istihbarat görevlisinin resmi askeri kimliğini fotoğraflı olarak isim soyisim ve TC kimlik numarası görünecek şekilde gazeteye basmakta bir sakınca görmüyor. Yarın birgün "Allah korusun" bu astsubayımızın başına birşey gelirse bunun bedelini kim nasıl ödeyecek? Fotoğraf birilerine servis mi yapıyor yoksa..

Olaylardan sonra sayın başbakan yine kendisine yakışan üslupla demokrasi, insan hakları, özgürlük laflarıyla süslenmiş beyanatını verip “kimse devletle halkını karşı karşıya getirmeye çalışmasın. Buna fırsat verilmeyecek. Bizden kimse bir kayırmacılık, bir korumacılık yürütme olarak beklemesin. Nereden ne gelirse, kim tarafından yapılmış olursa, bunun bedelini ödeyecektir.” Diyor. Başbakan bu laflarıyla provokatörlerin hedef yaptığı istihbarat astsubaylarını kastediyor olmasın. Aman sayın başbakan! Bu tarz ucu açık kelimelerle bir yerleri işaret ediyor izlenimi yaratmayın sakın! Gerçi danışmanları malum etnik gruptan oluşan ve “kürt sorunu yoktur” deyip 2 ay sonra Diyarbakır da “kürt sorunu benim sorunun” diyen, eşkıya ağası Barzani’den takdir alıp, PKK’nın “uzlaşmacı başbakan” sıfatını layık gördüğü Tayyip Erdoğan’dan bunları duymak aslında çok da şaşırtmamalı bizi...

AKP iktidarının göz bebeği; gönlünde cumhurbaşkanı olma sevdasıyla yaşayan demokrat ve özgürlükçü sayın Genel Kurmay Başkanımız da yine aynı tavrıyla hükümeti kızdırmadan “yargı gerekeni yapacaktır. Ben bu konuda ne personelimi suçlarım ne de korurum, yargıya güveniyorum” dedi. Sayın Paşam! Yargıya hepimiz güveniyoruz ama peşin hükümlü önyargılara değil.. Genelkurmay Başkanı olarak daha net tavırlar beklerdik sizden...

Gerçi kendisine “hocam” diye hitap edilen ve buna tepki göstermeyip bilakis gülen Genelkurmay Başkanından sert açıklamalar beklemeye hakkımız olmasa gerek. Paşaya şunu hatırlatmak gerek. Sayın Paşam! Size gösterilen havuç, şahsınıza değil üniformanıza omuzlarınızdaki rütbe ve onun kudretinedir.

Size methiyeler düzen, vaatlerde bulunan bu iktidar; önümüzdeki sene 30 Ağustosta sivil takımları giydiğinizde yüzünüze bakmayabilir. Sonra hayal kırıklığı yaşamayın sakın. Genelkurmay Başkanıyla ilgili konuşulacak çok şey var ama konunun dağılmaması ve Kara Kuvvetleri Komutanlığı brövesinin “daha çağdaş hale getirilmesi” sebebiyle basın ve medyadaki birkaç düzgün kalem zaten yorum yaptılar.

Olaylardan sonra ciddi anlamda mantıklı ve düzgün bir açıklama vardı sadece o da Jandarma Genel Komutanından geldi. Orgeneral Fevzi Türkeri; olayların Susurluğa benzetilmesine tepki göstermiş ve olayın lokal bir olay olduğunu beyan etmiştir. Bölgenin hassas bir yapıda olduğunu ve provokasyonlara gelinmemesini söyleyip, basının da bu noktada olaya daha dikkatli yaklaşması gerektiğini söylemiştir.

Olay, gayri nizami bir harpmiş gibi gösteriliyor. Gayrinizami harp kötü bir şeymiş gibi vurgulanıyor. Her devlet gayrinizami harbi zaman zaman uygular. İngiltere uygulamadı mı, ETA’ya karşı İspanya uygulamadı mı?

“Gayri nizami harp demokratik şeffaf devletlere yakışmaz” diyen takım, İspanya ve İngiltere’den daha demokratik kaç tane devlet tanıyorsunuz?

Terörle mücadelede nizamî - gayri nizamî harp yoktur. Vatan için, teröristlerle her türlü mücadele vardır. Terörün olduğu yerde de demokrasi olmaz. Ayrıca teröriste demokratik davranılmaz.

Dostun ve düşmanın belli olması adına daha önce bahsettiğim CHP’li kürt milletvekili Esat Canan’ın olay gecesi televizyonlarda “olaylarda askerler başroldeydi” demesini, ayrıca 1996 yılında PKK’lı yeğeni Abdullah Canan’ın öldürülmesi olayını da devlete mal etmeye çalıştığını; bu olayla asker, polis bir kaç kişiyi bağlantılı göstermeye çalışıp onları sanık sıfatıyla hakim karşısına çıkmak zorunda bıraktığını ve bu kişilerin bu olaydan beraat ettiklerini hatırlatmak isterim.

Saflar belli olsun diye...

Dost ve düşman belli olsun diye

Ne mutlu Türküm diyene....

Tanrı Türk’ü Korusun!

ATATÜRK'E MEKTUP

■ SEMRA KANAT

Azîz Ata'm, sana Türk Gençliğine emanet ettiğin Cumhuriyetimizin Başkentinden sesleniyorum.

Ata'm, bu yılki 10 Kasım, senin ebediyete intikal edişinin 67. yıl dönümü idi. Seni sevenler, özleyenler, Türklüğünden onur duyanlar, her zamanki gibi sabahın erken saatlerinde huzuruna çıkmak için hazır bulundular.

Saat 9.05 geçe sirenler çaldı, ülke çapında bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Ardından gün boyu seni anmalar, yücelten yayınlar, özlem dolu konuşmalar, yazışmalar vardı. Ama bunlarla seni sevindirmediğimizi biliyorum, Ata'm. İçine göğü sığdıran o Rumelili gözlerindeki hüzünlü bakışlarının nedenini anlıyorum: Kemiklerin sızlıyor, Ata'm! Ebedî istirahatgâhında rahat uyuyamıyorsun...

Oysa sen hep böyle bir yer istemiştin, Ata'm: Yaz kış yeşil olsun, baharda hazanda çiçekler açsın... Bunun için eski adı ile Rasattepe, yeni adı ile Anıttepe'yi seçtik ve seni kalbimizin en güzide köşesinde sakladık...

Ama ne var ki, o çok sevdiğin şehri aydınlatan Anıtkabir'de nöbet tutan ruhunu rahat ettiremiyoruz! Senden sonra yetim kalan Türkiye'mizde meydana gelenlerle seni üzüyoruz...

Sen, Türk ırkını yaratan kadınlarımıza göklerde istikbal çizmiştin!

Oysa Türk kadını, Cumhuriyetimizin kuruluş gününde bile, sefil bir görünüş içerisinde...

Sen, "Hayatta en hakikî mürşit ilimdir!" ile "Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar memleketi olamaz." demiş, vatana ihanet edenleri astırmıştın.

Oysa şimdi, o çok değer verdiğin Meclis kimlere emanet?!...

Sen, "Türklük, benim en derin güven kaynağım, en engin övünç dayanağımdır. Doğuşumdaki tek olağanüstülük, Türk olarak dünyaya gelmemdir." beyanında bulunmuş ve cümle âleme, "Türkiye Türklerindir!" diye haykırmıştın.

Oysa günümüzde Türklerin kendi memleketlerinde gördükleri muamele - hakaret!...

En garibi de, bunu yapanların, "demokrasi", "insan hakları", "vekillik" türünden değişik zırlara bürünmesidir!

Göbekten dışarıya bağlı olanlarla nankörlere milletçe itibarımız yok da; insana dokunan, devlet

anlayışından yoksun ruhsuzların, ticarî kafayla kendilerini, bu cennet ülkeyi pazarlamakla mükellef görmeleri! Hapis yatmamak için kanunları değiştirip, her karışı şehit kanı ile sulanmış vatan toprağını, “babalar gibi” satmaları! Bu üvey “babalar”ın, kendi kızları gibi gördükleri tüm millî kuruluşlarımızı, para karşılığında görücüye çıkarmaları! Sözde “millî” ve sözde “eğitim” diye geçinen kurumumuzun, senin “Ne mutlu Türküm diyene!” sözünden rahatsız olması! Senin öğüdün doğrultusunda, gerektiğinde Yunanistan’a gönderilmesi gereken o eski fesat yuvasını ülke dışına çıkarmak yerine, bağımsızlığımızın teminatı olup hepimizin o çok güvendiği “hakîdeki al yürekler”in -sözde “çağdaşlık adına” (?!)- senin resmini brövelerinden çıkarması!...

Sonra, senin, başını kestiğin o tek dişli canavar vardı ya, Ata’m: İşte o, güçlenerek, birkaç başla tekrar saldırıya geçti. Yeni adını merak ediyorsan, o da - Avrupa “Birliği”...

Bir de “müttefik” ve “stratejik ortak” diye yutturulan, senin eskiden bildiğin başka bir birlik daha var, Ata’m: Onun, dünya jandarmalığına soyunan temsilcileri, yüzyıllarca bizim olan topraklarda, devletimizin bekasını koruyan askerimizin başına çuval geçirme cüretini gösterdi!...

“Kırmızı çizgiler” desen, Ata’m, yeşil dolara dönüştü! Yanlarına bir de sarı renk kondu. Bu da başımızın tedhiş belâsının simgesi oldu! Onun da kukla başı Mudanya’da besiye yattı! Ama her gün şehit düşen kınalı kuzucuklardan, “şehit” kavramı bile esirgenmek istendi! Gazilerimize de keza, “gazilik” unvanı çok görüldü. Çünkü “Önce Vatan!” diyen bu arslanlar, vatan hainlerini rahatsız etti!...

Böylece tek başına bizimle baş edemeyenler, Ata’m, yine birleşip bize saldırdı! Öyle ki, Sevr’den beter aşağılık talepler hortladı ve senin o ilk hedef olarak gösterdiğin Akdeniz bile, ecnebiye kiralandı!...

Kıbrıs’ımız ise ayrı dert, Ata’m - anlatmakla bitmez!... Allah korusun (her işimiz Allah’a emanet ya!) bu gidişle Girit’ten beter olacak; zira son olarak soysuzun teki, Bayrağımızı indirdi ve

hiç kimse o ite eskisi gibi cezasını vermeye gerek görmedi!...

Üzerinde o çok titredığın Rumeli’yi soracak olursan, Ata’m; sen Lozan Antlaşmasından dokuz yıl sonra (1933) General Mac Arthur’a;

“Allah nasip eder, ömrüm vefa ederse Musul, Kerkük ve Adaları geri alacağım. Selânik de dahil Batı Trakya’yı Türkiye hudutları içine katacağım!” demiştin. Günümüzde ise memleketindeki soydaşlar, Lozan’da tanınmış olan azınlık haklarından yararlanamıyorlar. Azınlık hakları bir yana, Ata’m; Türk olduklarını bile söyleyemiyorlar! Çünkü öğrenim gördükleri okulda, “Şahin Türk Okulu” yerine, artık “Müslüman Okulu” yazıyor. Demek Türklerin ana dili olan Türkçe de, palıkarya mucizesi sonucunda, “Müslümanca”ya dönüşüyor!...

Rumeli’nin en yoğun Türk nüfusunun yaşadığı Bulgaristan’da ise, Ata’m, son seçimlerde, Türkleri “eritmeye” aday delinin biri çıktı. Hâlbuki onca soy kırımına rağmen, kuzeydeki ayı ağabeyi dahi bunu 127 yılı aşkın başaramadı!...

Türkmen, Azerî, Uygur ve diğer öz kardeşlerimizi ise, hiç sorma, Ata’m!... Hani sen Japon Büyükelçisine, “Sizinle bir gün Çin’de karşılaşacağız!” demiştin ya; bugün işgalciler, en güzel sahil kentlerimizin emlakçıları ile karşılaşıyorlar!...

İşte böyle, Ata’m; ruhunu sürekli incitiyoruz... Sen, Hatay’ı isteyen Mussolini’nin Büyükelçisini askerî üniformanla yanıtlamıştın. Şimdikilerse, utanmadan, “gece gelen müşterileri, pijamayla karşılarız” diye sırtlıyorlar!...

Ata’m, bizi bağışlayacağın şüpheli; çünkü Nutuk’ta “gaflet, dalâlet ve hatta hıyanet” diye

işaret buyurduğun, bunlar olsa gerek ve devir,
yine Türkün, “Ya istiklâl ya ölüm!” diye
kükremesi gereken devirdir!...

Ata'm, sonsuz saygı ve sevgilerimle...

10 KASIM BİLDİRİSİ

www.turan.tc

Çanakkale’de bulunmuş olan bir Alman subayı, anılarında Onu şöyle anlatıyor:

“Mustafa Kemal; henüz general değildi. Ne istediğini bilen sakın bir insandı, faaldi ve çevresini etkileyen zeki bir askerdı. Her şeyi, başkalarının fikirlerini ya da yardımını beklemeden başarmasını biliyordu. Gereğince fakat öz konuşurdu. Daima doğruyu söylerdi. Ziyadesiyle sıırım gibi yapısına rağmen, kuvvetli görünmüyordu. İnatçı bir enerji kaynağına sahipti ki, bu ona hem kendini, hem de birliklerini devamlı ve tam kontrol yeteneği sağlıyordu.”

Alman subayının “inatçı enerji kaynağı” olarak adlandırdığı şey, Türk soyunun binlerce yıllık mazisinde defalarca ortaya çıkan efsanevi BOZKURT’un, hür olarak yaşamak azmi ve kararlılığıdır. Türk milletinin; büyük bir hürriyet ordusu halinde birleşip düşmanı yere serdiği o büyük mücadelenin, Türk İstiklal Savaşının başbuğu, kılavuzu, yani Bozkurtu olan Gazi Mustafa Kemal’in, “*Ya İstiklal Ya Ölüm*” sözleriyle ifade ettiği kararlılıktır.

Türk Bilge Kağan’ı “*gece uyumadan, gündüz oturmadan*” Türk milleti için çalışmaya sevk eden kararlılık...

Vatan şairi Namık Kemal’in, “*Dönersem kahpeyim millet yolunda bir azimetten*” diyerek gösterdiği kararlılık...

Türklüğün ruh babası olarak adlandırılan Milli şair Mehmet Emin Bey’in, “*Ben bir Türk’üm; dinim, cinsim uludur; / Sinem, özüm ateş ile doludur*” dizelerinde sözünü ettiği ateşe şekil veren kararlılık...

Mustafa Kemal Atatürk; ilk gençlik yıllarından, hayata gözlerini kapattığı ana kadar kararlı kişiliğinden hiçbir zaman taviz vermedi. Türk milletinin başının dik gezmesi için, ekonomik, siyasi ve idari her türlü esaret zincirini elleri ile parçaladı.

40 yıldır Avrupa kemiğinin ardından yol tepenler, Türk Cumhuriyeti’nin kendilerine bahsettiği yurttaşlık hakkı ile yetinmeyerek etnik haklar talep edenler, din bezirganlığını geçim kapısı haline getirenler, kendini bilmezliğin ve saçmalığın bir sınırı olduğunu kestiremeyen kenar mahalle kabadayısı kılıklı türediler ve ihanetleri düzenin bir parçası sayan zihniyetin mensupları; Bozkurt Atatürk’le ve onun kurduğu Cumhuriyetle hesaplaşmakta kararlıysa, elbette ki Türk vatanının temiz Türk çocukları da onlarla mücadele etmekte kararlı olacaklardır.

“Muhtaç olduğumuz kudretin damarlarımızdaki asil kanda mevcut” olduğunu biliyoruz, “*kan ve irfanla kurduğumuz cumhuriyetin koruyucusu olmayı cehennemler kudursa*” dahi sürdüreceğiz.

AZERBAYCAN SEÇKİLERİ

■ ELNUR HASAN MİKAİLOĞLU

6 Kasım 2005 Azerbaycan'da Milletvekili Seçimleri Günüydü. Azerbaycan'da seçimlerin olacağını artık herkes biliyordu. Hatta seçime günler kala Türk medyası Azerbaycan'a gitti. Azerbaycan Lider kanalında yayımlanan bu basın konferansını Türkiye'de uydudan izledim. İzlenimlerim gayet normal oldu. Yine eski Aliyev'in kendine has üslupla basını ikna edşi göz önündeydi. Türk basınının sorduğu sorulara gelince hiçbir ciddi soru görmedim. Ciddi sorudan kastım seçimlerin demokratikliğini tartışacak, sorulan adamı yerine oturtabilecek bir soruydu.

Azerbaycan'da seçimlere Azerbaycan'ın Milliyetçi muhalefeti de çok önceden hazırlanmıştı. Milliyetçi muhalefet temel üç partiyi birleştirmiş ve "Azadlıq Bloku"(İstiklal Bloğu) teşkil etmişti. Yine hezimet ve yine de hüsrana. Maalesef, bu blok kendisini yeterince yetiştirememişti bana göre. Eğer bir şeyler yapacaksınız bunu gerektiği gibi neden yapmazlar ki... Neden bütün muhalif partileri kendi bünyelerinde örgütleyemezler? Tüm bu soruları bugün ben kendime sordum. Bunu Azerbaycan'ın milliyetçi muhalefeti de bir kere olsun kendisine sormalıydı.

Gelelim bu muhalefetin kimler olduğuna. Başta İsa Gamber olmakla, Ali Kerimli Azerbaycan Halk Cephesini temsil etmekteydi ve 3. büyük muhalif grubun lideri Resul Kuliye'ın partisi olan Azerbaycan Demokrat Partisiydi.

İsa Gamber temeli 1918 yılında atılmış Azerbaycan Müsavat Partisi'nin başkanıdır bugün. Her ne kadar bu üç lider muhalefet gibi görünseler de bana göre hep onların muhalefetlikleri tartışma konusu olmuştur.

Son seçimlerden sonra ise bu "Azadlıq Bloku"nın yenilgiyle çıkması beni yine

endişelerimde yanılmadığım sonucuna götürdü. Nasıl olur da bir lider seçim öncesi çıkıp halk arasında magazin popülizmi yapar? Hem de bunu Azerbaycan Halk Cephesi Partisi'nin lideri, Ebülfeyz Elçibey'in veliahtı Ali Kerimli yaptı. Azerbaycan medyasını takip edenler ve konuyla az çok alakası olanlar hangi olayı anlattığını anlamışlardır. Bu olayı burada uzunca vermek düşüncesinde değilim. Bu olayı Aliyev alıp güzelce muhalefete karşı kullandı.

Gelelim seçim sonuçlarına ve genel bir yorum verelim. Seçimi daha önceden de belli olduğu gibi yine Aliyev'in partisi olan Yeni Azerbaycan Partisi kazandı.

Azerbaycan Merkezi Seçki Komitesi'nin verdiği resmi sonuçlara göre toplam 125 milletvekilinden oluşan Azerbaycan parlamentosuna 63 YAP'çı, yani Aliyev'ci milletvekili girdi. Bu da Azerbaycan parlamentosunun yarısından çoğunu yine Aliyev kaptı anlamına gelmektedir. Yani muhalefet resmi sonuçlara göre yine kaybetti. Yani Azerbaycan Türklüğü yine kazanamadı. Azerbaycan muhalefeti bu düşüncede olduğu müddetçe de değişen hiçbir şey olmayacak ve yine Türklük kaybedecektir.

Nasıl olur da 3 lider bir araya gelip yegane aday konusunda uzlaşamazlar? İşte oylar 3 e bölünürse olacağı da bu olur. Önce Resul Kuliye'ın İnterpolce Ukrayna'da tutuklanması ve Resul Kuliye gibi Türk kökenli kişinin tüm Azerbaycan medyasında hırsız olarak çağrıştırılması ve sonrasındaki gelişen yankılar, olaylar...

Seçimde gözlemciler bulunmaktaydı. Bunlar başta ABD olmak üzere AB ve Türkiye'dendiler. Türk gözlemcilerden Nevzat Yalçıntaş'ın konuşmasını dinledim. Bir AKP'liye yakışır bir konuşma yaptı. Güya Türkiye'yi temsil ediyordu

ama Türk halkının vekili gibi gerçeği asla konuşmadı ve konuşamazdı da. Çünkü arkasındaki güç, partisinin lideri de bir gayri Türk'tü ve Azerbaycan'daki yönetimde de gayri Türklerin olmasını istemekteydi. Türkiye'den olan tüm gözlemciler ve medya hepsi Azerbaycan'da demokrasinin kazandığı yalanını haykırdılar.

TUTSAK DEĞİLSİN

-Azerbaycan'ın Moskoflar tarafından işgalinin 49. yılı dolayısıyla Azeri kardaşlarıma sevgilerimle-

Ümit kaybolmadı sabır tükendi,
Şu kara yazımız niçin, niçindir?
Akan gözyaşlarım bir an dinmedi,
Marahım, gözyaşlarım sizler içindir!

Seni görmek için uçar gelirim,
Bak, hudut taşının arkasındayım.
Cümle çektiğini duyar, bilirim,
Kardaşım, ah bacım, amcam ve dayım!

Bakıp da üzülme özüm eğil,
Senin için dövünüp ah çekmekteyim
Şu kızıl Moskof'tan, soğuktan değil,
Kinimden, arımdan titremekteyim.

Uzat tülbendinle sil gözlerimi,
Bak gör ayrılığın, içimde yara.
Senin bahtın karadır, benden yüz kara!

Elde değil bak dünyamız karardı,
Nerde nur saçacak o sabahımız?
Ümit kaybolmadı, yüzler sarardı,
Dünya sağır, içte kaldı ahımız!

Felek kavuşturamaz ellerimizi,
Şu Moskof'u salmış kim aramıza?
Gözyaşım yanakta gör dizi dizi,
Tanrı merhem vermez şu yaramıza!

Ey Azerlim! Bu söz özüm sesidir,
Kanayan yaramdan çöktü şu bağır,
Vurulup düşelim toprağa bir bir
Bir yolda silkinip sen beni çağır..

Dolsun da çilemiz bitsin bu zulüm,
Uzat şu elini, uzat be gülüm!
Meğer kardaş sevmek zor ve günahmış,
Tanrı'dan payımız bir hazin ahmış..

Sen benim kardaşımsın, sevgilimsin,
Sen kalbimizdesin tutsak değilsin!
Moskof huzurunda artık eğilsin,
Sen kalbimizdesin tutsak değilsin..

Gelelim gerçeklere. Bugün Azerbaycan'ın resmi verilere göre 8,4 Milyonluk nüfusu bulunmaktadır. Bu veriler 2000 sayımındandır.

Azerbaycan nüfusunun tam 1 milyonu bugün Rusya'da yaşamaktadır. Kalan 1 milyonu da yine ülkedeki ekonomik nedenlerden dolayı ve yoksulluk dolayısıyla ülkeyi terk etmişler, bir kısmı Türkiye'de, bazıları İran'da, bazıları da Avrupa veya ABD'deler. Kısacası Azerbaycan'ın yaklaşık 9 milyonluk nüfusundan 2 milyonu ülkedeki ekonomik şartlar nedeniyle ülkesini terk etmiş.

Düşünün ki, Azerbaycan'ın sadece ham petrol satışından elde ettiği gelir 5 milyar dolardır. Fakat halkı açlık sınırının altında yaşamaktadır. Ben daha dünyada sadece Hazar denizinden çıkarılan havyarı, dünyanın en kaliteli pamuğunu, üzümünün üretildiği Azerbaycan'dan

bahsediyorum. Bir kilo Azerbaycan siyah havyarının dünya pazarında fiyatı 8 bin dolardır.

Bu kadar zenginliğe sahip olan Azerbaycan'ın doğal kaynaklarını asıl sahibi olan halkı neden tüketemez? Bu petrolerin, havyarın, pamuğun ve üzümün mirasçısı Aliyev ve onun 10 bin kişilik bürokratik sülalesi midir?

Eleştirici olmaktan, bazıları kırılabılır endişesinden uzak olalım. Bir defa konuşalım ve ağzımızı açtığımızda da gerçekleri yüze söyleyelim. İsterlerse assınlar, isterler öldürsünler, Türkçü dediğin doğru sözlü olmalıdır zannımca. Her Azerbaycanlı daha doğrusu Azerbaycan Türkü hatta daha geniş alanda söylersek her Türk, her Dünya Türkü doğruluktan şaşmaz, Türklük için yaşar, Türklük için çalışırsa, işte o zaman zafer bizimle olur ve kutsal hedefimiz Turan'ımıza ulaşırız.

İNSANİYET MASALI

■ NEJDET SANÇAR

Kendilerinin insaniyetçi olduklarını söyleyen bir takım kimseler vardır. Ağızlarında bir sakız gibi çiğnedikleri insaniyet kelimesiyle, her zaman milliyetçilik fikrinin karşısına dikilirler.

Onlara sorarsanız, Milliyetçilik boş ve asılsız bir davadır. Bu fikir kafalarda yaşadıkça insanların yüzyıllardan beri çektikleri ve çekmekte oldukları ıstırapların dinmesi mümkün değildir. İnsanlığı bu ıstıraplardan kurtaracak tek fikir insaniyet ülküsüdür. Onun için milliyetçilik gibi insanları birbirine düşüren fikirleri bırakmak, insaniyet ülküsüne sarılmak lazımdır. Milletler bu ülkü etrafında toplandıkları zaman, insanlığın ıstırapları sona erecektir.

Bize her fırsatta bu masalı okuyanlar aynı kafa ve inançta insanlar değildirler. Yani insaniyetçiler kısım kısımdırlar.

Bunların bazıları milli ruhumuzu baltalamak için insaniyet şarkısı tutturmuş tilkilerdir. Bu tilkilerin ağızlarında ve kalemlerinde insaniyet, milliyet fikrine satır atmak için bir kalkandır.

Bir kısmı günün fikir(!) modalarına uymayı adet edinmiş şahsiyetsizlerdir. Milliyetçilik düşmanı tilkilerin durmadan tekrarladıkları bu masalı zamanın fikri sanarak, onlar da insaniyetçilikten bahsedip dururlar. Bunlara daha çok o tilkilerin elinde birer oyuncaktır.

Nihayet bazıları da adına insaniyet denilen bu anka kuşuna gerçekten gönül veren sıkılmış limon kafalı samimi budalalardır. İnsaniyet; birincilerin elinde “milli”yi yıkıcı bir silah ikincilere göre lüzumlu bir yalan, üçüncüler içinse tatlı bir hayaldir.

Sözlüklerde bulunan, ağızlarda gevelenen, şiirlerde dile gelen, fakat nerede bulunduğu ve ne cins bir şey olduğunu şimdiye kadar kimsenin görmediği insaniyet adlı bu anka kuşu uğruna, bizi ayakta tutacak tek fikir olan milliyet fikrimizi atacak olsak, acaba milli ihtirasların şahlandığı, emperyalist hırsların sınır tanımak istemediği bu dünyada hayatın akışı mı değişir?

Bunu düşünmek bile gülünçtür. Bu yolda asıl düşünülecek mesele, insaniyet hayali uğruna milliyetçiliğimizi teptiğimiz takdirde, sonsuz ihtiraslarla dolup taşan bu devler dünyasında halimizin ne olacağıdır?

Evet, devler dünyası...Bu ihtiyar küre, artık bir devler dünyasından başka bir şey değildir. Böyle bir dünya üzerinde yutulmamanın var olarak kalabilmenin tek çaresi tepeden tırnağa kadar silahlı olmaktır. Bu silahlanma hem maddi hem de manevi manasıyladır. Manevi silahların başındaysa milliyetçilik vardır. İnsaniyetçi, işte bizi bu büyük manevi silahtan mahrum bırakmaya çalışan insandır.

YA SABIR...

■ ATILLA İDİL

Evimden çıkıp bindiğim Belediye otobüsünde, zar zor bir yer bularak oturdum ve koltuğumun altında bulunan gazetemi okumaya başladım. Okudukça, gözlerimden yaş, vücudumdan ter boşanmaya başladı. Niye mi?

Gazete’de bir haber: Diyarbakır’da “Kürd Sorununa Barışçıl Çözüm” mitingi sonrasında, Şemdinli’deki olayları protesto eden bir gurup sloganlar atarak yolu trafiğe kapadı. Polis araçları ve MHP teşkilatını taşıyan gurup karşısında emniyet güçleri soğukkanlılığını koruyup olaylara müdahale etmedi. Gurup, daha sonra olaysız dağıldı.

İnsaniyet nedir? Bunu bize yalnız gazete ve dergilerin sayfaları, şiirlerin tatlı dili, ziyafet masalarında şerefe kadeh kaldıran kara elbiselilerin çarpık ağızları söylüyor. Hayatın acı, fakat gerçek dilinde hiç de böyle nameler yoktur. Onun için insaniyeti, o yaldızlı sayfalardan, şiirlerin o tatlı dilinden, o laf olsun diye açılan çarpık ağızlardan değil; asıl kaynağından, yani hayattan öğrenmek lazımdır.

Evet, insaniyetin ne olduğunu hayattan; mesela renkleri de alımların yazısı gibi kara olan milyonlardan; Sibiry’a da buzlar arasında bir cehennem hayatı yaşayan talihsizlerden; milli varlıklarını korumak için kalkmış olan başlara inen hain satırların arkada bıraktığı zavallılardan sorup öğrenmeli... Bize insaniyetin aslını öğretecek olan onlardır. O zaman anlarız ki yeryüzünde insaniyet diye bir şey vardır.

Bu; bazen elindeki orağı ile ekin biçer gibi insan doğrayan bir kızıl gömlekli, bazen ağzındaki piponun dumanlarıyla milyonların alın terini havaya uçuran bir sivri sakallıdır.

Üst tarafı, hele kendi soyunun milyonları dünyanın en büyük canavarının pençesinde inlemekte olan bir millet için boş laftır.

ORKUN SAYI:21
23 ŞUBAT 1951

Hey Ulu Tanrım! Ne diyeyim, neresini düzelteyim?

Ulu Tanrı’nın, kişi oğlu’nun görüp de ibret alması için yarattığı Kürd denen mahlukat sürüsünün azaları, en az bin yıllık Türk yurdu olan, Uzun Hasan Beğ’in başkenti, Gök Alp’in memleketi Diyarbakır’da, terör estirecekler, kendi paçavralarını ortalarında ve açıkça sallayacaklar, Türk milletinin askerini polisini taşılayacaklar, ondan sonra da olaysız dağılmış olacaklar! Hadi ya?

Nisan 2005’de yazdık! Yazdık da ne oldu? Hala daha, bazı saflar, bu hayvan sürüsüyle kardeşlik

nutukları atıyor. Türk milleti de “Ne kardeşliği ulan!” diyecek bir ses arıyor. Bu, kardeşlik nutuklarını atanlar galiba Evrim Teorisi’ne inanıyorlar. Daha başka mantıklı bir açıklama getiremiyorum. Ne yapayım?

Bu vesileyle, Türk Devleti’nin her kademesindeki görevlilere bazı sorular sormak istiyorum: Bir devlette kaç tane bayrak olur? Bunun cevabını istiyorum.

Bir devletin yıkılması nasıl olur? Bunun cevabını istiyorum.

Bir devletin bir şehrinde terör estiren hayvan sürüsüne nasıl yanıt verilir? Bunun cevabını istiyorum.

Polis’in bu hayvan sürüsüne müdahale etmemelerinin sebebi, acaba yalnız kanunlar mıdır, yoksa polisin içerisinde de bu sürünün üyelerinin bulunması mıdır? Bunun cevabını istiyorum.

Yine aynı gazetede başka bir haber. KKK brövesinden kaldırılan Atatürk ve Hun sancağı silüetlerinin değiştirilip yerlerine Yunan simgesi olan Defne Dalı’nın konulmasının nedeni “İlericilik”miş! Bak, bak, bak...

Oldu olacak, Gazi Paşa’nın heykellerini kaldırın, geçmişte adını verdiğiniz her yeri yeniden isimlendirin.(Örneğin: Atatürk Barajı’nın adını Kürd Şeyh Sait Barajı yapın, Anıtkabir’den Atanın kemiklerini çıkarıp Said-i Kürdi’nin leşini koyun) Böylece, İp-İlericiler Derneği’ne başkan bile olur, 21. yüzyılın Ziya İsmet’i olursunuz.(*)

Not: Bu yazdığımı ciddiye alıp da “Atatürk düşmanı” diye saldırmaya kalkanı paçavraya çeviririm. Çok da ciddiylim!

Tanrı Türk’ü Korusun!

(*) Efruz Bey’in Torunu, Bozkurt Dergisi-Sayı:1, Ocak 2004

TÜRKLÜKTEN UZAKLAŞMAK YIKIMA GÖTÜRÜR

■ TOLUNAY KUTOĞLU

Koskoca Osmanlı İmparatorluğu’nun yıkılış sebeplerini; "Bilmem ne anlaşmaları, ticaret yollarının yerinin değişmesi, bilim ve teknolojiye uzak kalma ve coğrafi keşiflerin etkileri" olarak öğrettiler bizlere yıllarca ilk ve orta okulda, lisede, üniversitede... Peki ya bunların arkasındaki ana sebep ne?.. Aslında tüm bu sebep olarak sayılan şeyler, sebep olma özelliğinden çok, bir şeyin sonucu olma özelliğini gösteriyor. Yani bilim ve teknolojiye, coğrafi keşiflerde Batı’nın gerisinde kalmak, ticaret yollarını elinden kaçırmak, girilen savaşlarda ordunun mağlup olması ve bu savaşlar neticesinde milli egemenliği yabancılara ve yabancı azınlıklara devreden anlaşmalara imza atmak sizce neyin sonucudur?.. Bu sorunun cevabını vermeden

önce, Osmanlı’nın kuruluşuna bir gidelim... 1299’da Söğüt’te kurulan ve 400 atlıya sahip olan Osmanlı Beyliği, 1326’da Bursa’yı fethettiğinde 38.000 atlıya sahipti! Yani kuruluşunun yirmiyedinci yılında asker sayısı neredeyse 100 kat artmıştı Osmanlı’nın!.. Çünkü Bizans sınırındaki bu beylik, bütün Türk aleminin ülküsünü temsil ediyordu. Ve bu yüzden yeryüzünün her noktasındaki Türkler, akın akın Söğüt’e, Söğüt’teki (Osmanlı’yı kuran) Kayı boyu beylerinin yanına koşuyorlardı. Ve işte altıyüz küsur yıllık ömrünün ilk 300 yılında Avrupa’yı tir tir titretecek, cihana hükmedecek yeni bir Türk devleti kuruluyordu... Dikkat ediniz; “İlk 300 yılında”... Çünkü Osmanlı, bir Türk devleti olarak kurulmuştu ve bir Türk

devleti olarak yükselmişti, cihan imparatorluğu haline gelmişti. İşte bu 300 yıldır, Osmanlı'nın kuruluş ve yükseliş dönemleri... Duraklama, gerileme ve çöküş evrelerini kapsayan son 300 yılında ise Osmanlı, bir Türk devleti değildi! Çünkü, yükseliş döneminden itibaren Osmanlı, yavaş yavaş Türklük'ten uzaklaşmıştır. İşte budur, Osmanlı'yı yıkıma götüren. Dünyayı yöneten bir devlet olmanın vermiş olduğu rehavetle, yükseliş döneminden itibaren Saray'a sokulan gayritürkler, yabancı cariyeler ve yabancı padişah anaları sonucu yönetim, Türk olmayanların eline geçmişti. Ve o günden sonra Osmanlı, artık bir Türk devleti değil, çok uluslu bir "ümme devlet"ti. Hatta Türkler artık ikinci-üçüncü sınıf vatandaş muamelesi görüyorlardı. Devlete ait arazilerde Türkler, köle gibi tarım işçisi olarak çalışırken, kürt aşiretleri bile kendi toprağına sahipti. Esnaflar ve ticaretle uğraşanlar; ermeni, rum, yahudi gibi azınlıklardı. Yani zengin kitle, Türk olmayanlardan oluşuyordu!.. Subayların ise çoğu, yine gayritürk unsurlardandı... Bu dönemlerde Osmanlı yönetimine asla Türkler alınmıyordu. Türk olmak "ayıp"tı! Türkler; "pis Türk", "aptal Türk" gibi hakaretlerle aşağılanıyorlardı. "Türklük" yoktu, "Osmanlılık" vardı... Şu korkunç tabloya bir bakın!.. Bu devlet yıkılmaz da ne olur?.. İşte Osmanlı'nın yıkılmasının asıl sebebi, bu tablodur. Bilimde, teknolojiye, ticarete ilerlemek için öncelikle milliyetçilik gerekir. Topyekün milli şuura sahip olmak gerekir. Bilimde, teknolojiye, ticarete geri kalmanın, savaşlarda mağlup olmanın ve

Osmanlı'yı sömürgeleştiren anlaşmalara boyun eğmenin sebebi, Türklük'ten uzaklaşmaktır, yani milli kimliğini yitirmektir. Türk, kendi kurduğu ve yükselttiği devleti kendi yönetmeye devam etseydi; coğrafi keşifler de yapardı, teknolojisini ve ticaretini de geliştirirdi, ordusunu da yenilmez yapardı... Ama Türk, yönetimden kovulmuştur ve bunun neticesinde Osmanlı da boğulmuştur! Ve 19 Mayıs 1919'da, Samsun'a ayak basan Türk'ün yeni başbuğı, yeni bir Türk devletinin de temellerini atıyordu... Bundan üç buçuk yıl sonra da "Türk'e ait olan Türkiye Cumhuriyeti"ni, bu temeller üzerine inşa ediyordu... Bu yeni devleti kuran ideoloji, Türk Milliyetçiliğı(Türkçülük) ideolojisiydi. Türkiye demek, "Türkler'in Yurdu" demektir. Türk Milleti, Başbuğunun öncülüğünde düşmanı yenmiş ve kendi devletini kendi elleriyle yeniden kurmuştu. Yüzyıllardır ezilen, horlanan, dışlanan ve aşağılanan bu yüce millet, Türklüğünü doya doya yaşıyordu yeniden... Peki sonra ne oldu?.. Aradan 81 yıl geçti ve bugün tıpkı Osmanlı'nın gerileme ve yıkılışında olduğu gibi, Türkler yine devlet yönetiminin dışına itildi, itiliyor!.. 1950'lerden itibaren bu yapılıyor. Yine "Türk" denmiyor, "Türkiyeli" deniyor!.. Benim devletimi yine dönme devşirmeler yönetiyor!.. Benim toprağı, benim fabrikalarım, benim şirketlerim yine yabancılara satılıyor!.. Benim ülkemde yine başka diller konuşuluyor!.. Benim devletim parçalanıp yok ediliyor!.. Ey Türk! Bu ne aymazlıktır! Bu ne tarihten ders çıkarmazlıktır!.. Artık titre ve kendine dön!

YERLİ TAŞNAKÇILAR ve BAĞLANTILARI

■ --GİZLİBÜRO--

İşte geçtiğimiz aylarda "Türkler ermenileri katletmiştir" konferansını düzenleyenler hakkında bazı "küçük" detaylar:

HALİL BERKTAY kimdir?

1947 yılında doğan Berktaş, Robert Kolej'den sonra, Yale Üniversitesi'nde tarih dalında lisans

ve yüksek lisans, Birmingham Üniversitesi'nde ise doktora yaptı. Yurtiçinde Ankara Siyasal Bilgiler ve ODTÜ'de, yurtdışında Birmingham ve Harvard'da dersler verdi. Bir süre de Boğaziçi Üniversitesi Atatürk Enstitüsü'nde çalıştı. Prof. Berktaş, Tarih Vakfı ile Helsinki Yurttaşlar Derneği kurucu üyesidir. Ayrıca, Toplumsal Tarih Dergisi'nin ve Journal of Peasant Studies'in yazı kurulunda yer alıyor..

Sabancı Üniversitesi'nin gülü(!), ermeni diasporasının dostu Halil Berktaş, gençliğinde TİİKP adlı yasadışı terör örgütünün lider kadrosunda yer alıyordu. Aynı örgütün elebaşlarından ve Halil Berktaş'ın en yakınlarından biri de Garbis Altınoğlu (Altınyan) idi.

Taner Akçam kimdir?

1953 yılında Kars'ta doğan Taner Akçam, öğrencilik yıllarında aşırı solun önde gelenleri arasında yer aldı. DEV-YOL'un lider kadrosunda yer aldı. Bir çok saldırı ve öldürme olayının planlayıcısı olarak suçlandı.

ODTÜ'de okuduğu yıllarda **Abdullah Öcalan ile birlikte gençlerin örgütlenmesinde beraber çalıştı. Kurdukları dernekte Abdullah Öcalan başkan o yönetim kurulu üyesi idi.**

1976 yılında tutuklandı. Aylar süren yargılamanın ardından 8 yıl 9 ay hapse mahkum oldu. 1977 yılında diğer arkadaşları ile birlikte hapisten kaçtı. Bir süre Türkiye'de ve Suriye'de saklandı. Ardından bir yolunu bularak Almanya'ya siyasi iltica talebinde bulundu.

1980 ihtilaline karşı Almanya'da yapılan gösterilerde başrol oynadı. Yazıları aşırı sol gazetelerde yayınlandı. Yazılarında ve eylemlerinde batı dünyasını özellikle Amerika'yı ağır şekilde eleştirdi.

PKK ile ilişkisi sebebiyle geçimini örgütten sağlıyordu. 1981-1984 yılları arasında Avrupa'da ve Ortadoğu'da ayak basmadığı yer kalmadı. Öcalanla arası açılınca öldürülme korkusu ile Almanya'da gizlenmeye başladı. Yakın arkadaşlarının örgüt tarafından öldürülmesi üzerine örgütten ayrılıp üniversiteye başvurdu. Hamburg Sosyal Araştırmalar Enstitüsü'ne

"Türkiye ve Şiddet" konulu proje sundu. Burada doktorasını tamamlayan Akçam, 1990 yılından bu tarafa da Ermeniler ile yakın ilişki içerisinde soykırım iddiaları ile ilgili araştırmalar yapıyor. Akçam, halen Minnesota Üniversitesi Tarih Bölümü'nde görev yapıyor.

Akçam'ın, Alman ve Amerikan istihbaratlarına çalıştığını bir takım kaynaklardan duymaktayız. Akçam, Avrupa ve Amerika'da birçok TV programlarına katılmış ve buralarda Ermeni katliamının yapıldığını savunmuştur. 1992'den beri bu faaliyetlerini para karşılığında sürdürmektedir.

Şerif Mardin kimdir?

Şerif Mardin, 1927 yılında İstanbul'da doğdu. Orta öğrenimini Galatasaray Lisesi'nde tamamladı. Stanford Üniversitesi Siyasal Bilimler Bölümü'nden mezun oldu. 1954'te Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne asistan olarak giren Şerif Mardin, doktorasını "Yeni Osmanlıların Düşünsel Yapıtları" isimli teziyle Stanford Üniversitesi'nde tamamladı. 1964'te doçent, 1969'da profesör oldu. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden sonra Boğaziçi Üniversitesi'nde siyaset bilimi ve sosyoloji dersleri verdi. Halen Washington D.C.'deki American University Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde öğretim üyesi. Aynı üniversitedeki İslami Araştırmalar Merkezi'nin başkanı. Mardin, Sabancı Üniversitesi'nde de öğretim üyesi. Büyük bir Saidi Nursi(kürdi) hayranı olan Şerif Mardin'in, Saidi Nursi üzerine birçok eseri bulunmaktadır.Bunlar:

- **“Bediüzzaman Said Nursi (1873-1960):Bir Tebliğin Şekillenışı”,*Türkiye’de Din ve Siyaset Makaleler 3* içinde, 4. Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 1995.**
- **Bediüzzaman Said Nursi Olayı: *Modern Türkiye’de Din ve Toplumsal Değişim*, çev. Metin Çulhaoğlu, 7. Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 1999.**
- **“Said Nursi’nin Yaşamı ve Düşüncesi Üzerine Notlar”, *Yolların Ayrılış Noktasında İslam*,(ed.). İbrahim M. Abu-Rabi, Gelenek Yayınları, İstanbul, 2003.**

Şerif Mardin, masonluğunun yanısıra, Bilderberg üyesidir ve Fettullahçı örgütlenmenin de beyin

takımındandır.

Üstün Ergüder kimdir?

Lisans derecesini 1961 yılında Manchester Üniversitesi Ekonomi ve Sosyal Bilimler Fakültesi'nden aldı. Doktorasını Syracuse Üniversitesi Maxwell School of Citizenship and Public Affairs'de yaptı. 1969-2000 yılları arasında öğretim üyesi olarak çalıştığı Boğaziçi Üniversitesi'nde 1979-1982 ve 1986-1989 yılları arasında Yabancı Diller Yüksekokulu Müdürlüğü; 1989-1992 yılları arasında ise Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanlığı görevlerini üstlendi. Syracuse Üniversitesi ve New York Devlet Üniversitesi'nde dersler verdi; Michigan Üniversitesinde misafir araştırmacı olarak bulundu. 1992-2000 yılları arasında Boğaziçi Üniversitesi Rektörü olarak görev yaptı.

Soros'un desteklediği TESEV'in yönetim kurulunda görev yapmaktadır. Ergüder, üç-dört yıl önce bazı "Türk" ve ermeni "aydın" ve diplomatlarının kurduğu ortak çalışma grubuna katılmıştı.

ABD'nin tezgahladığı Yugoslavya, Gürcistan, Ukrayna ve Kırgızistan'da sürdürülen ayaklanmalar sırasında, kendi kontrollerindeki "Açık Toplum Enstitüsü" eliyle etkin bir rol oynadığı belirtilen George Soros'un ülkemizde, 2001 yılından beri direktörlüğünü Hakan Altınay'ın yaptığı bir enstitü bünyesinde Can Paker (TESEV Bşk.), Nebahat Akkoç (Diyarbakır'da Kadın Araştırmaları Vakfı Yöneticisi), Şahin Alpay (Milliyet yazarı), **Murat Belge** (gazeteci - yazar), **Üstün Ergüder** (Boğaziçi Üniv. E. Rektörü), Osman Kavala (Kavala Grubu'nun sahibi), Ömer Madra (Açık Radyo'nun kurucularından, Nadire Mater (Bağımsız İletişim Ağı yönetmenlerinden), Oğuz Özerden (Bilgi Üniv. Kurucusu) ve başkaları aracılığıyla ülkemizde etkinlik göstermekte olan yirmiyi aşkın kuruluşun çalışmalarını yönlendirdiği ifade edilmektedir.

Soros'un Türkiye'deki Açık Toplum Enstitüsünün danışma kurulunda yer alan isimler ise şöyle: Hakan Altınay (Direktör), Can Paker (Türk Henkel Genel Müdürü, TESEV Başkanı, TÜSİAD Haysiyet Divanı Üyesi), Nebahat Akkaç

(Diyarbakır'da kurulu Kadın Araştırmaları Merkezi Vakfı Yöneticisi), Şahin Alpay (Gazeteci-yazar), **Murat Belge** (Yazar), **Üstün Ergüder** (Boğaziçi Üniversitesinin eski rektörü), Osman Kavala (Kavala grubunun sahibi), Ömer Madra (Açık Radyonun kurucusu, **Bilgi Üniversitesi** öğretim üyesi), Nadire Mater (Gazeteci), **Oğuz Özerden (Bilgi Üniversitesi kurucusu).**

Mason ve Bilderberg üyesi olan Üstün Ergüder'in, Amerikan ve İsrail istihbaratına çalıştığına dair duyumlar mevcut. Ergüder, Boğaziçi Üniversitesi'nin Fettullahçılara peşkeş çekilmesine ön ayak olmuştur. Şu andaki rektör de aynı durumdadır. Boğaziçi Üniversitesi'nin bir Amerikan misyoner üniversitesi olarak kalması için yıllarca uğraş vermiştir.. Amerika'daki Yahudi kuruluşlarıyla ve lobisiyle ilişkileri çok iyidir.

Ergüder, Fettullah Gülen'in de ABD'deki en büyük destekçilerindendir ve "ılımlı İslam"ın Graham Fuller'la birlikte en önemli tasarımcılarından. Ergüder, TSK düşmanı ve halifelik, ılımlı İslam savunucusu tarihçi Prof. Kemal Karpat'ın akıl hocası ve samimi arkadaşısıdır.

Edhem Eldem kimdir?

1960'ta Cenevre'de doğan Edhem Eldem, ortaöğrenimini 1977'de Saint Joseph Lisesi'nde tamamlar. Önce Boğaziçi Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü'ne girer. Bu bölümde üç sönestr okuduktan sonra geçtiği Siyaset Bölümü'nde lisans öğrenimini 1982'de tamamlar ve Siyaset ve Kamu Yönetimi Bölümü'nde yüksek lisans yapar.

1983'te **Fransız hükümetinin bursuyla** Fransa'ya giderek Aix-en-Provence Üniversitesi'nde Prof. Robert Mantran'ın yanında "18. Yüzyılda İstanbul'da Fransız Ticareti" üzerine doktora tezine başlar. Eğitimi boyunca, doktora gelinceye kadar gerçek anlamıyla tarih ve historiografi eğitimi almamıştır. 1989'da doktorasını tamamladıktan sonra Boğaziçi Üniversitesi'nin Tarih bölümüne öğretim üyesi olarak giren Eldem 1991'de doçent olur.1990'da Fransız Anadolu Araştırmaları Enstitüsü'nde araştırmacı olarak çalışırken, o zamanlar Fransız

yönetiminde bulunan Osmanlı Bankası, Bulgur Palas'ta bulunan arşivinin genel bir envanterinin çıkarılması için Enstitüye başvurur. Görevi Eldem üstlenir ve birkaç yıllık bir çalışmanın neticesinde bu arşivin envanteri meydana çıkar. 1996'da bankanın yeni yönetimi bu projeyi tekrar canlandırmayı istediğinde Eldem, Tarih Vakfı adına bu arşivin kullanıma açılması için gerekli altyapının oluşturulmasını üstlenir. Osmanlı Bankası arşivlerinden hareketle, 19. yy sonu ve 20. yy başı Osmanlı iktisat tarihi, Osmanlı ticaret tarihi ve her şeyden çok da Osmanlı sosyal tarihi üzerinde yoğunlaşır.

Eldem, “meşhur” azınlık aşığı ve Türk düşmanı **Tarih Vakfı**'nın kurucu üyesi ve yönetim kurulu üyesidir. Aynı zamanda vakfın yayımladığı “İstanbul ve Toplumsal Tarih” dergilerinin yayın kurulu üyesidir.

Selim Deringil kimdir?

1951 İstanbul doğumlu olan Prof. Selim Deringil, 1979 yılında lisans eğitimini tamamladığı İngiltere'deki University of East Anglia'dan 1979 yılında, ‘İkinci Dünya Savaşında Türk Dış Politikası’ başlıklı teziyle doktora aldı. Son kitabı ‘İktidarın Sembolleri ve İdeoloji/İkinci Abdülhamit Dönemi’ 2002 yılında yayımlandı. Onbeş yıldır Osmanlı arşivinde araştırmalarını sürdürmekte ve Boğaziçi Üniversitesi’de ders vermektedir.

Deringil’in ismine bazı mason locası kayıtlarında rastlansa da fazla suyuna sabuna dokunmaz. Fakat İngiltereyle ve özellikle İngiliz istihbaratıyla arası iyidir.

Fikret Adanır kimdir?

Merkezi Paris'te bulunan "**Ermeni Davasını Savunma Komitesi**" (CDCA), Sorbonne Üniversitesi'nde 16, 17 ve 18 Nisan'da üç gün sürecek ve "Ermeni Soykırımının Güncelliği" konusunu işleyecek uluslararası bir sempozyum düzenlemişti. Söz konusu sempozyumun tek “Türk” katılımcısı Fikret Adanır’dı.

Bochum'daki Ruhr Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olan Adanır'ın, Birinci Dünya Savaşı sırasında gelişen Türk milliyetçiliğini inceleyen bir yorumdan sonra, "Türk tarihçilerinin Türkiye Cumhuriyeti çerçevesi içinde, Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküş sürecindeki sosyal ve siyasal gerçekleri neden göz önüne alamayacakları" iddiasını açıklayan bir tez sundu...

Prof. Dr. Fikret Adanır, 2001 yılında Müllheim Protestan Akademisi'nin düzenlediği “Ermeni Sempozyumu”nda verdiği konferansta ise Ermeni soykırımını, "Kürt soykırımının öncüsü" ilân etmiştir.

Bakın 17-19 Mart 2000 tarihinde Chicago'da R. Suny'nin örgütlediği, "Ermeniler ve Osmanlı İmparatorluğu'nun Sonu" konulu toplantıya katılanlar arasında kimler var: Bochum Üniversitesi'nden **Fikret Adanır**, çeşitli Amerikan üniversitelerinden **Taner Akçam**, Engin Akarlı ve Müge Gökçek; Sabancı Üniversitesi'nden **Halil Berktaş**, Boğaziçi Üniversitesi'nden **Selim Deringil**...

Hrant Dink kimdir?

1954 yılında Malatya’da doğan Hrant Dink, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe ve Tarih bölümlerini bitirdi. On yıldır gazetecilik yapan Dink, halen ermenici Agos gazetesinin genel yayın yönetmenidir ve Ermenice bir radyo için de hazırlık çalışmalarını sürdürmektedir. Bilmiyoruz hatırlatmaya gerek var mı? “Sayın” Dink, genel yayın yönetmeni olduğu Agos Gazetesi’nde, **“Türk’ten boşalacak o zehirli kanın yerini dolduracak temiz kan, Ermeni’nin Ermenistan’la kuracağı asil damarında mevcuttur”** diye yazdığı için Türklüğe hakaretten 6 ay hapse mahkûm olmuştu.

Etyen Mahçupyan kimdir?

Öncelikle şunu belirtelim ki, kendileri TESEV’in “Demokratikleşme Programı” Direktörüdürler... İşte 28.07.2001 tarihli Hürriyet gazetesinden Dink ve Mahçupyan ile ilgili ilginç bir haber: “Partinin(Akp) adı ve amblemi ile program tüzüğüne son şeklini vermek isteyen yenilikçiler, Abant’ta 1–3 Ağustos tarihleri arasında üç günlük bir kampa çekiliyor. Partinin(Akp) kurucuları arasında Ermeni kökenli gazeteci yazar Etyen Mahçupyan ile Ermenilerin haftalık gazetesi Agos’un Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink’in

de yer alabileceği öne sürüldü.” Mahçupyan, halen F.Gülen cemaatına ait zaman gazetesinde köşe yazarlığı yapmaktadır.

Murat Belge kimdir?

Murat Belge, 1943 yılında Ankara’da doğdu. 1966’da İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü’nü bitirdi. Aynı bölümde asistanlık ve doktora yaparak 1980’de doçent oldu. 1981’de üniversiteden ayrıldı. Halkın Dostları ve Birikim dergilerinin kurucuları arasında yer aldı. Demokrat ve Cumhuriyet gazetelerinde yazdı. Yeni Gündem dergisinin ve İletişim Yayınları’nın Genel Yayın Yönetmenliği’ni üstlendi. **Helsinki Yurttaşlar Derneği’nin uluslar arası başkanlığını da yapan Belge**, Halen Bilgi Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi’nde Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü’nde öğretim üyesidir ve Radikal gazetesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Yapmış olduğu bir açıklamada, **“Faşist bir kültürümüz var. Avrupa bu faşizane kültürümüzü düzeltmeye çalıştığında onurumuz inciniyor. Fakat faşist kültürden hiç onurumuz incinmiyor”** diyen Belge, “Türkiye’nin rejim değişikliğine doğru ilerlediğini” söylemiştir.

GAZİ PAŞA'YA...

■ ALTAY GÖKBÖRÜ

Bir insan düşünün, kendini hiçe sayсын. Bir insan düşünün, kendini yok sayсын. Yaptığı her şeyi, yalnızca TÜRKÜĞÜ esas alsın. Türklüğünü, insanlığının da, İslamlığının da önünde görsün. Bütün bir ömrünü Türklüğü için geçirsın. Annesi hasta yatağında, kendisini son kez görmek istediğinde "... Şu an gelemem. Seni seviyorum ama vatanımı daha fazla" diyebilsın.

İşte bu ay. Bütün yazılar, yalnız onun için.

O Ulu Önder. O Bozkurt. O Başbuğ. O Gazi Paşa. O Gazi Mustafa Kemal Paşa. O, Tanrı Dağı'ndan bizi izliyor. Türklüğün büyük yiğitleri ile birlikte bizi izliyor. Kür Şad'la, Motun Yabgu'yla, Attila'yla, Bilge Kağan'la, Çingiz Kağan'la, Atsız Beğ ve bütün yiğitlerle birlikte bizi izliyor. Ben şu an bu yazıyı yazarken, o beni izliyor. Türklüğü kendisi için en tatlı kımız bilen herkesi izlediği gibi...

* * *

Bunları senin için yazıyorum. Sana, "Seni çok özliyoruz" diyenlerin boş sözleriyle gelmek istemiyorum. Çünkü biliyorum ki, bu sözlere, en çok sen kızyorsun. Belki de Atsız Ata'ya ve Kür Şad'a dönüp, bizlere olan kızgınlığını anlatıyorsun. Haklısın...

Emperyalizmle, Batıyla savaşıarak kurduğın Türkiye Cumhuriyeti'nin, Batı'nın kucığına düşmesini engelleyemedik. Bu kutsal yurdun sınırlarının tartışılmasını engelleyemedik. Türklüğün, dünyanın dört bir yanında ezilmesini engelleyemedik. Karabağ'da şehit edilen yüz binlerce Türk'ü koruyamadık. Kerkük'te, Telafer'de öldürülen Türkleri, ırzına geçilen Türk kadınlarını koruyamadık. Şehit vererek aldığımız Kıbrıs'ı koruyamıyoruz. Her gün şehit cenazeleri gelirken, it sürülerini, devletin cankurtaranı ile taşıyan herif-i nâşerif belediye başkanına haddini bildiremedik. Her şeyi söylemekte haklısın...

En fazla bize kızmakta da haklısın. Zira bizler Türk milliyetçileriyiz. Senin yolundan giden Türkçüleriz. Türk ülküsünü benimsemişiz. Eloğlu bu vatanı korumaz tabii ki. Ama biz... Biz öyle

mi? Biz bu vatanı, bu ulusu korumaz tabii ki. Değil mi ki, sen Gençliğe Hitabe'de, Bursa Nutku'nda bize bu görevi verdin, öyleyse bizlerinde bu görevi yerine getirmemiz gerekiyor. Ama biz ne yapıyoruz? Gözünün üstünde kaşın var deyip, birbirimizle çatışıyoruz.

İşte Paşam... İşte Gazi Paşam... Durumumuz bu. Vatanın durumu bu. Türklüğün durumu bu. Tanrı Dağı'nda, Ulu Tanrı'nın önünde bizden davacı olacaksın ve bu mahkemede bütün yiğitler tanık olacak ve hepimiz başımız önde, susacağız. Oysa...

Bozkurt, başını öne eğip, susar mı?

YOLLARIN SONU

Bugün yollanıyorken bir gurbete yeniden
Belki bir kişi bile gelmeyecektir bize.
Bir kemiğin ardında saatlerce yol giden
İtler bile gülecek kimsesizliğimize.

Gidiyorum: Gönlümde acısı yanıkların...
Ordularla yenilmez bir gayız var kanımda.
Dün benimle birlikte gelen tanıdıkların
Yalnız bir hatırası kaldı artık yanımda.

Yufka yürekliyle çetin yollar aşılmaz;
Çünkü bu yol kutludur, gider Tanrı Dağı'na.
Halbuki yoldaşını bırakıp dönenlerin
Değişilir topu da bir sokak kaltağına.

İster düşün... Kendini ister hayale kaptır...
Uzar, uzar, çünkü hiç sonu yoktur yolların.
Bakarsın aldanmışsın, gördüğün bir seraptır
Sevimli bir hayale açılırken kolların.

Ey doğunun alnımı serinleten rüzgarı!
Ey karanlıkta bana arkadaşlık eden ay!
Arzularım bir oktur, aşar ulu dağları,
Düştüğü yer uzakta dilek adlı bir saray.

O sarayda bulunca Tanrılaşan erleri
Artık gözüm arkaya bir daha dönmeyecek.
Hepsi sussa da "Kür Şad" uzatarak elini:
"Hoş geldin oğlum ATSIIZ, kutlu olsun" diyecek.

MARMARİS TÜRKÇÜLER KURULTAYINA ÇAĞRI

Tarih: 4-5 Şubat 2006

Yer: Marmaris / Muğla

Türkiye'nin ve Türk Dünyası'nın sıkıntılarına Türkçü gözüyle çareler aranmasını, Türkçü gençlerin ve bölgelerinde temsil gücü olan orta yaş ve aksakal Türkçülerin tanışıp kaynaşmalarını, Türk düşünce hayatından dışlanmaya çalışılan Türkçülüğün nasıl daha etkin ve Türklere yol gösterici olabileceğinin tartışılmasını amaçlayan Marmaris Türkçüler Kurultayı, 4 ve 5 Şubat 2006 tarihlerinde düzenlenecektir.

Bilimsel bir kongre zemininde; bildirilerin sunulması ve ardından açık tartışma şeklinde yürütülecek olan kurultay; iki günde ve toplam beş oturumda gerçekleştirilecektir. **Kurultaya katılım; davetiye usûlü ve bireysel katılım yoluyla olacaktır.**

Marmaris Türkçüler Kurultayında tartışmaya açılacak olan konular şunlardır:

- Türkiye'ye Karşı AB ve ABD destekli yürütülen Bölücü – İrticacı – Yıkıcı Faaliyetlere Karşı Alınacak Önlemler
- Bağımsız Türk Cumhuriyetlerinin Meseleleri ve Turan Ülkümüz Hakkında Öneriler
- Esir Türk Yurtlarının Meseleleri ve Pratiğe Dönük Çözüm Önerileri
- Türk Dili, Türk Tarihi ve Türk Kültürünün Meseleleri
- Yüzyılımızda Fiilî Türkçülük – Türkçülük Türk Düşünce ve Toplum Hayatında Nasıl Etkin ve Yol Gösterici Olabilir?

Yukarıda sıralanan konuların biri veya bir kaç hakkında **bildiri sunmak isteyen Türkçülerin; 16 Aralık 2005 Cuma günü mesaî bitimine kadar** Tertip Komitesiyle iletişime geçerek davetiye talep etmesi, davetiye gönderilen kişilerin **kısa özgeçmişleriyle birlikte** sunacakları bildirileri ve [katılımcının isteğine bağlı olarak] varsa görüntülü bilgisayar sunumlarını **13 Ocak 2006 Cuma günü**

mesaî bitimine kadar Tertip Komitesine ulaştırması gerekmektedir.

Gönderilen bildiriler; Tertip Komitesi tarafından İcra Kurulu'na ulaştırılacaktır. Uzman akademisyen ve hukukçulardan oluşan İcra Kurulu'nun, Türkçülük ve Hukukî açılardan mahsur görmediği bildiriler, Marmaris Türkçüler Kurultayında Türkçülerle buluşacaktır.

Marmaris Türkçüler Kurultayına **yalnızca dinleyici olarak katılmak isteyen** kişilerin; **16 Aralık 2005 Cuma günü mesaî bitimine kadar** Tertip Komitesiyle iletişime geçerek davetiye talep etmesi gerekmektedir. Barınma ve kongre salonu şartlarının toplam katılımcı sayısını kısıtlaması sebebiyle, dinleyici olarak iştirak edecek Türkçülerin mağdur duruma düşmemeleri açısından başvurularını olabildiğince erken yapmaları tavsiye edilir.

Tertip Komitesi; en geç 20 Ocak 2006 Cuma günü mesaî bitimine kadar, bildiri sunacak veya dinleyici olacak Türkçülerin katılım ve barınmalarıyla ilgili son onaylarını teyit edecektir. Kayıt yaptıran fakat kontenjan doluluğu sebebiyle katılımcı olma hakkını elde edemeyenler de yine Tertip Komitesi tarafından bilgilendirilecektir.

Bu çağrı metni 16 Kasım 2005 tarihinde ilan edilmiş olup, ilan tarihinden itibaren geçerlidir.

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN!

Tertip Komitesi Resmî Tebligat Adresi:

P.K 969 Sirkeci/Istanbul

Telefon Nu: (212) 526 1881

Belgegeçer Nu: 0533 942 6943

Ulak: elbirligi@elbirligidernegi.org

Adalar Denizinden Altayların daha
ötesine kadar bütün Türk gençliğine....

Yer bulmasın gönlünde ne ihtiras, ne haset.
Sen bütün varlığına yurdumuzun malısın.
Sen bir insan değilsin; ne kemiksin, ne de et;
Tunçtan bir heykel gibi ebedi kalmalısın.

Izdırap çek, inleme... Ses çıkarmadan aşın.
Bir damlacık aksa da, bir aczdır göz yaşın;
Yarı yolda ölse de en yürekten yoldaşın
Tek başına dileğe doğru at salmalısın.

Ezilmekten çekinme... Gerilmekten sakın!
İradenle olmalı bütün uzaklar yakın,
Dolu dizgin yaparken ülküne doğru akın
Ateşe atılmalı, denize dalmalısın.

Ölümlerden sakınma, meyus olmaktan utan!
Bir kere düşün nedir seni dünyada tutan?
Mefkuresinden başka her varlığı unutan
Kahramanlar gibi sen, ebedi kalmalısın...

Sen ne elde ve dilde gezen billur bir sağrak,
Ne de sıska bir göğüse takılan bir çiçeksin;
Senin de bu dünyada nasibin var: Savaşmak!..
Kayalarla güreşip dağlarda öleceksin.

Yoldaşlık ederekten gökte güneşle, ayla
Aşarsın tepe, ırmak; yürürsün ova, yayla...
Hayata ne biçimde geldinse bir borayla
Daha sert bir kasırğa içinde biteceksin.

Kızıl Elma uğrunda kılıç çekince kından
Bahtiyarlık denen şey artık geçmez yakından;
Mesut olup gülmeyi sök, çıkar hatırından.
Belki öldükten sonra bir parça güleceksin.

Yüz paralık kurşunla gider "Hayat" dediğin;
"Tanrı Yolu" uzaktır; erken kalk, sıkı giyin.
Yazık, bütün ömrünce o kadar özlediğin
Güzel Kızıl Elma'na varmadan öleceksin.

Belki bir gün çöllerde kaybedersin eşini,
Belki bir gün ağlarsın kaçtı diye karına.
Işıksız kulübende boranın esişini
Dinleyerek çıkarsın bir ümitsiz yarına.

Gün olur ki mertliğin uğrar kahpe bir hınca;
Namert bir el arkandan seni vurur kadınca;
Bir gün sabrın tükenir... Silahını kapınca
Haykırarak çıkarsın yurdunun dağlarına...

Hayatın kamçısıyla sızar derinden kanlar,
Senin büyük derdinden başkaları ne anlar?
Vicdanını Paris'e, Moskova'ya satanlar,
Küfür diye bakarlar senin dualarına.

Hey arkadaş! Bu yolda ben de coşkun bir selim,
Beraberiz seninle, işte elinde elim.
Seninle bu hayatın gel beraber gülelim
Ölümüne, gamına, tipisine, karına...

Atandan kalmış olan kılıcı iyi bile,
Onu bütün gücünle vuracaksın çağında.
Savaş...Bunun tadını ey Türk sen bulamazsın,
Ne sevgili yanında, ne baba ocağında.

Savaşmaktan kaçınır, kim varsa alnı kara;
Kan dökmeyi bilenler hükmeder topraklara...
Kazanmanın sırrını bilmiyorsan git, ara
"Çanakkale" ufkunda, "Sakarya" toprağında.

Siyasette muhabbet... Hepsi yalan palavra...
Doğru sözü "Kül Tegin" kitabesinde ara...
Lenin'den bahsederse karşında bir maskara
Bir tebessüm belirsin sadece dudağında.

Yatağında ölmeyi hatırından sök, çıkar!
Döşegin kara toprak, yorganındır belki kar...
Sen gurbette kalırsan, ben ölürsem ne çıkar?
Ruhlarımız buluşur elbet Tanrıdağı'nda...

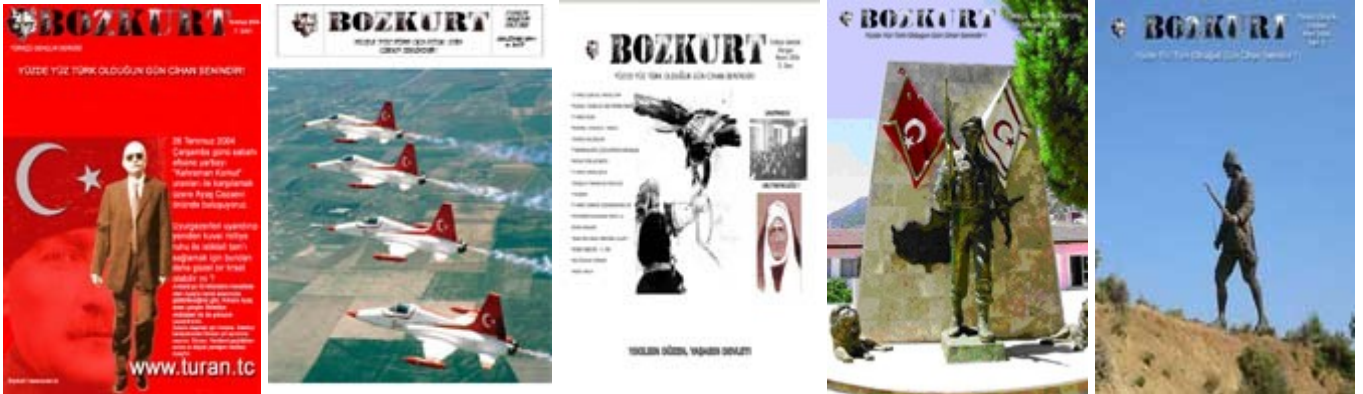
Mukadderat isterse seni yoldan çevirsin,
Sen hele bu yollarda yıpranarak aşın da,
Varsın bütün ömrünce bir an nasip olmasın
Yorgunluğunu gidermek serin bir su başında.

Bir gülüşten ne çıkar, ne çıkar ağlamaktan?
Kullar kancıklık eder, bela bulursun Hak'tan.
Gün olur ki bir yudum su ararsın bataktan,
Gün olur ki bir tutam tuz bulunmaz aşında.

Bir çığ gibi yürürsün bir lahza durmaksızın,
Bir ilahi kaynaktan geliyor çünkü hızın.
Duygular ölmüştür... Tapınılan bir kızın
Bir füsün bulamazsın gözlerinde, kaşında.

Iztırabı kanına kat da göz kırpmadan iç!
Varsın gülsün ardından, ne çıkar, bir iki piç...
Bu varlık dünyasında yalnız senin hiç mi hiç
Bir şeyin olmayacak... Hatta mezar taşın da..

BOZKURT

TÜRKÇÜ DERGİ BOZKURT
OKU ! ÇOĞALT ! OKUT ! TANIT !

www.turan.tc